



IJM

ไอเจเอ็ม

การประเมินผลลัพธ์ ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

คู่มือแนวทางการประเมินผล

คู่มือแนวทางการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

หากมีข้อสงสัยประการใดเกี่ยวกับการใช้คู่มือนี้ กรุณาแจ้งได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org.

กิตติกรรมประกาศ

คณะทำงานหลัก

แอน เน็นบ์ (Ann Knapp)

แจเนล มิลลาซโซ ลู (Janelle Milazzo Lau)

มิเชล ลี (Michele Lee)

เมเรดิธ เมนเฮนเน็ตต์ (Meredith Menhennett)

แอนดี คูเปอร์ พาร์ค (Andee Cooper Parks)

คริสตัล เฮเดน (Christa Hayden)

ชาร์ป อนา เซียร์รา (Sharpe Ana Sierra)

ลิซ่า สลาฟสกี (Lisa Slavovsky)

แคทตี สเตาท์-ลาบาว์ฟ (Kathy Stout-LaBauve)

เอสเตอร์ แวงค์ (Esther Whang)

ขอขอบคุณ: คณะเจ้าหน้าที่ฝ่ายการช่วยเหลือดูแลและเยียวยา ไอเจเอ็มสากล

เรเชล แจ็คสัน (Rachael Jackson) จูลี สตริกเกอร์ (Julie Stricker) แกบบี้ แฮนเนอร์ส (Gabby Hanners) แมเดลีน มอนสัน (Madeline Monson) สเตปี ฟานี อาคอนติ (Stephanie Arconti)

เจสสิก้า ไคลล์ (Jessica Kyle) โฮลลี เบิร์กฮอลเตอร์ (Holly Burkhalter) แทมมี่ วิลเลียม (Tammy Williams)

สเตปีฟานี ริตเดลล์ (Stephanie Riddell) เกอร์สัน โมราเลส (Gerson Morales) เดฟ วิลค์ (Dave Wilkes) และ

เจ้าหน้าที่ฝ่ายการช่วยเหลือดูแลและเยียวยา ไอเจเอ็มสากล International Justice Mission (IJM)

การศึกษาวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือแนวทางการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ASO) พร้อมกับคู่มือแนวทางการประเมินฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความตั้งใจของผู้เชี่ยวชาญและหน่วยงานปฏิบัติทั่วโลก ขอขอบคุณทุกท่านที่ได้สละเวลาในการพัฒนาเครื่องมือและคู่มือแนวทางการประเมินฉบับนี้ โดยได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะทางด้านวิชาการอันมีค่า ที่มีวิจารณ์ญาณ มีความสอดคล้องและละเอียดรอบคอบ สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ เราขอขอบคุณผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงทางจิตใจ การล่วงละเมิด หรือการแสวงหาผลประโยชน์ ที่มีความกล้าหาญในการเข้าร่วมเป็นส่วนหนึ่งของการทำงานในครั้งนี้—เรารู้สึกเป็นเกียรติและถือว่าเป็นกำลังใจแก่พวกเราอย่างยิ่ง ซึ่งเชื่อมั่นว่าทุกสิ่งที่ท่านได้มีส่วนร่วมในการแบ่งปันข้อมูลทั้งในปัจจุบันและในอนาคตข้างหน้า จะทำให้เครื่องมืออันเป็นมาตรวัดนี้ รวมถึงสภาพแวดล้อมในการดำเนินงาน จะสามารถทำให้เรานำเครื่องมือไปใช้ได้อย่างแม่นยำถูกต้องมากยิ่งขึ้น เพื่อที่จะสะท้อนถึงสถานการณ์ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ อันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติในอนาคต และเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานในการจัดบริการที่มีพื้นฐานในการพัฒนาปรับปรุงมาจากการใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์

ข้อความและภาพทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของไอเจเอ็ม © 2018 International Justice Mission

บุคคลที่ปรากฏอยู่ภาพทั้งหมดไม่ใช่เป็นผู้เสียหายที่แท้จริง และได้รับความยินยอมในการอนุญาตให้ใช้ภาพแล้ว

ไอเจเอ็ม

ตู้ไปรษณีย์ 58147

กรุงวอชิงตัน ดีซี 20037 ประเทศสหรัฐอเมริกา

IJM.org

สารบัญ

1. บทนำ.....	4
1.1 การประเมินผลลัพธ์ผ่านภาวะวิกฤติ	4
1.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือ.....	4
1.3 การศึกษาวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือ ASO.....	4
1.4 ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม.....	5
1.5 สมรรถนะทางวัฒนธรรม.....	6
2. กรอบแนวคิดในภาพรวม.....	7
2.1 ความหมายของการฟื้นฟูผ่านภาวะวิกฤติ	7
2.2 การฟื้นฟูในด้านต่าง ๆ.....	7
2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินตามเครื่องมือ ASO	8
3. การฝึกอบรมและการประกันคุณภาพ	9
4. แนวทางการดำเนินงาน.....	10
4.1 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับประเมินผลลัพธ์ผ่านภาวะวิกฤติ.....	10
4.2 ประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการจัดเก็บข้อมูล ASO.....	10
4.3 การจัดทำแผนการดูแลให้ความช่วยเหลือโดยใช้เกณฑ์การประเมินตามแนว ASO	10
5. เกณฑ์การให้คะแนน.....	12
5.1 การคำนวณคะแนนประเมินผล.....	12
5.2 แนวทางการให้คะแนนการประเมินผลในภาพรวม.....	12
6. แนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ.....	14
6.1 หมวดหมู่หลักที่ 1: ความปลอดภัย	14
6.2 หมวดหมู่หลักที่ 2: การคุ้มครองทางกฎหมาย	17
6.3 หมวดหมู่หลักที่ 3: สุขภาวะทางจิต	20
6.4 หมวดหมู่หลักที่ 4: การเสริมสร้างศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจและการศึกษา	24
6.5 หมวดหมู่หลักที่ 5: การสนับสนุนทางสังคม	28
6.6 หมวดหมู่หลักที่ 6: สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ	32
อภิธานศัพท์.....	36
ภาคผนวก ก. : การดำเนินการประเมินผล	42
ภาคผนวก ข. : การประเมินผลในการจัดการรายกรณีของไอเจเอ็ม	44
ภาคผนวก ข. : การประเมินผลในการจัดการรายกรณีของไอเจเอ็ม	44

1. บทนำ

1.1 การประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

เครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ASO) เป็นการประเมินความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในช่วงระยะเวลาของการฟื้นฟู (ณ ที่นี้ เรียกว่า การเยียวยาฟื้นฟูหรือการคืนสู่สังคม) ซึ่งไอเจเอ็ม (IJM) ได้นิยามความหมายของการฟื้นฟูว่า จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำหน้าที่ต่อไปได้ในสังคม โดยที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ ซึ่งการประเมินผลนี้จะทำหน้าที่ที่สำคัญสองประการ คือ (1) เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการรายกรณีในการพิจารณาถึงจุดแข็งและความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ซึ่งช่วยให้สามารถวางแผนการจัดบริการในรายละเอียดต่อไป และ (2) เป็นเครื่องมือในการวัดผลกระทบเพื่อให้มีข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของแผนงานการดูแลให้ความช่วยเหลือ โดยผ่านการประเมินความก้าวหน้าที่เกิดขึ้นกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

เครื่องมือนี้ได้รับการออกแบบมาสำหรับการประเมินผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ตามรูปแบบของความรุนแรง 6 รูปแบบที่ไอเจเอ็มได้ดำเนินการอยู่ ได้แก่ การบังคับใช้แรงงาน (Forced Labor: FL) การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์ (Commercial Sexual Exploitation: CSE) การประทุษร้ายทางเพศต่อเด็ก (Child Sexual Assault: CSA) การยึดครองทรัพย์สิน (Property Grabbing: PG) การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ (Online Sexual Exploitation of Children (OSEC) และการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ (Police Abuse of Power : PAP) และยังสามารถใช้ครอบคลุมถึงกรณีความรุนแรงอื่น ๆ ได้

1.2 วัตถุประสงค์ของคู่มือ

คู่มือฉบับนี้ ได้ให้แนวทางการใช้เครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และถือเป็นเอกสารอ้างอิงสำหรับเจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานในการใช้เครื่องมือ ASO และ/หรือผู้ให้การนิเทศงาน

1.3 การศึกษาวิจัยและการพัฒนาเครื่องมือ ASO

ในปี 2555 ไอเจเอ็มได้พัฒนาเครื่องมือ ซึ่งเดิมเรียกว่า แบบประเมินผลลัพธ์ของการช่วยเหลือดูแลที่ประสบความสำเร็จ ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น เครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ASO) ซึ่งภายหลังจากที่ได้ผ่านกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องในการใช้เครื่องมือแล้ว – เพื่อเป็นการเติมเต็มช่องว่างในการประเมินผลสำหรับการวัดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และความก้าวหน้าของการฟื้นฟูเยียวยาอย่างเป็นองค์รวม โดยไอเจเอ็มได้เริ่มใช้เครื่องมือที่กำหนดวัตถุประสงค์โดยเฉพาะในการวัดความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ที่กำลังได้รับการเยียวยาฟื้นฟูจากการได้รับผลกระทบจากการบังคับใช้แรงงาน การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์ การประทุษร้ายทางเพศต่อเด็ก การยึดครองทรัพย์สิน การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์ และการใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ ต่อมาในปี 2558 ไอเจเอ็ม ได้เริ่มการศึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้เครื่องมือ โดยจำแนกออกเป็นสองส่วนเพื่อที่จะทำความเข้าใจกับความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ ASO ในการให้ภาพรวมถึงความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในช่วงของการฟื้นฟูอย่างถูกต้อง และได้ดำเนินการกระบวนการตรวจสอบสิ้นสุดเมื่อเดือนธันวาคม 2560 รวมถึงกระบวนการศึกษาวิจัยเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเป็นการภายในและภายนอก ซึ่งพบว่า เครื่องมือ ASO มีความแม่นยำถูกต้อง น่าเชื่อถือ และสามารถนำไปใช้ในการวัดความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ที่ได้รับการเยียวยาฟื้นฟูจากความรุนแรงและการ

แสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ได้

1.4 ข้อพิจารณาด้านจริยธรรม

ในการใช้เครื่องมือ ASO ผู้ประเมินจะต้องปฏิบัติตามมาตรฐานทางด้านจริยธรรมทั้งในระดับสากลและระดับท้องถิ่น ซึ่งรวมถึงกฎหมายต่าง ๆ ด้วย โดยคำนึงถึงเรื่องดังต่อไปนี้:

- ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างมีศักดิ์ศรีและด้วยความเคารพตลอดการประเมินผล
- ผู้ผ่านภาวะวิกฤติควรให้ความยินยอมภายใต้การได้รับการชี้แจงข้อมูลอย่างครบถ้วนว่า ข้อมูลของตนจะได้รับการนำไปใช้อย่างไร และควรได้รับคำแนะนำว่าข้อมูลสำคัญประจำตัวและข้อมูลต่าง ๆ จะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับอย่างไร
- ผู้ประเมินควรได้รับการฝึกอบรมเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือ ASO ก่อนการประเมินผล
- ผู้ประเมินจะแสวงหาการก้าวก่ายดูแล ให้คำแนะนำในกรณีที่มีการประเมินอาจเกิดความยุ่งยากในการใช้เครื่องมือ
- ผู้ประเมินควรคำนึงถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมาประกอบการพิจารณาด้วย
- ผู้ประเมินจะรักษาสัมพันธ์ภาพทางวิชาชีพกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติอยู่ตลอดเวลา
- ผู้ประเมินจะต้องไม่บังคับหรือปรับเปลี่ยนวิธีการแก้ไขปัญหให้เป็นไปตามมุมมองหรือข้อคิดเห็นส่วนตัวของผู้ประเมินอันมีต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติ
- ผู้ประเมินจะดำเนินการส่งต่อการบริการเพื่อให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้เข้ารับบริการฉุกเฉินตามความเหมาะสม หากคัดกรองแล้วพบว่ามีความเสี่ยงที่ร้ายแรง

1.5 สมรรถนะทางวัฒนธรรม

ผู้ประเมินควรมีความตระหนักว่า อาจมีอคติเกิดขึ้นในระหว่างการประเมินอันเนื่องมาจากปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม ดังนั้น จึงควรสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านวัฒนธรรม และให้พยายามประเมินผู้ผ่านภาวะวิกฤติว่ามีสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี รวมถึงสวัสดิภาพความปลอดภัย ภายใต้บริบทของชุมชนและมุมมองทางด้านวัฒนธรรมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติเอง โดยมีรูปแบบของหลักเกณฑ์ (Addressing Model) ในการพิจารณาถึงปัจจัยทางด้านวัฒนธรรมที่สำคัญ ซึ่งถือว่ามีส่วนในการกำหนดค่านิยม กลุ่มเปราะบาง และอคติต่างๆ¹ ดังนี้:

ปัจจัยทางวัฒนธรรม	ชนกลุ่มน้อย	อคติที่มีผลเชิงอำนาจ
อายุ	ผู้สูงอายุ	การกีดกันทางอายุ
ความพิการ (จากกรรมพันธุ์หรือพัฒนาการ)	คนพิการ	การถูกกีดกันจากการเข้าถึง
ความพิการ (ที่ได้มาภายหลัง)	คนพิการ	การถูกกีดกันจากการเข้าถึง
ศาสนา (จิตวิญญาณหรือไม่มีศาสนา)	ชนกลุ่มน้อยทางศาสนา	ไม่อดทนอดกลั้นต่อความแตกต่างทางศาสนา
เชื้อชาติ (และเผ่าพันธุ์)	ชาติพันธุ์หรือเชื้อชาติ ชนกลุ่มน้อย	การเหยียดสีผิว
สถานะทางสังคม	สถานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำ	การแบ่งสถานะทางสังคม
รสนิยมทางเพศ	ชนกลุ่มน้อยทางเพศ	รสนิยมที่ยึดถือเพศตรงข้ามเป็นใหญ่
มรดกทางด้านภูมิปัญญาพื้นบ้าน	ชนพื้นเมือง	การเหยียดสีผิวและการล่าอาณานิคม
ชาติกำเนิด	ผู้ลี้ภัยหรือผู้อพยพ	การเหยียดสีผิว
เพศสภาพ	สตรี	การกีดกันทางเพศ

¹ Hays, P. 2008 Addressing cultural complexities in practice: Assessment, diagnosis, therapy. 2nd Ed. American Psychological Association: Washington D.C.

2. กรอบแนวคิดในภาพรวม

2.1 ความหมายของการฟื้นฟูผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

ASO เป็นเครื่องมือที่มีความแม่นยำถูกต้องและน่าเชื่อถือในการประเมินความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ที่ได้รับการเยียวยาฟื้นฟูจากความรุนแรงและการแสวงหาประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งไอเจเอ็ม จะเรียกกระบวนการเยียวยาฟื้นฟู ณ ที่นี้ว่า “การฟื้นฟู” และกำหนดว่า การฟื้นฟูนี้จะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำหน้าที่ต่อไปได้ในสังคมโดยที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหาย

2.2 การฟื้นฟูในด้านต่าง ๆ

หมวดหมู่หลัก (Domain) ณ ที่นี้ หมายถึง ประเด็นในการทำหน้าที่ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในช่วงของการฟื้นฟู ซึ่งเครื่องมือ ASO ได้กำหนดไว้หกหมวดหมู่หลัก และหมวดหมู่รองที่มีความเกี่ยวข้อง ซึ่งแต่ละประเด็นล้วนมีส่วนช่วยให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำหน้าที่ต่อไปได้ในสังคม โดยที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหาย

- **ความปลอดภัย:** ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการถูกคุกคามหรือต้องประสบกับการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ มีแรงจูงใจและสามารถดำรงชีวิตต่อไปได้อย่างปลอดภัย
- **การคุ้มครองทางกฎหมาย:** ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิและความคุ้มครองภายใต้กฎหมาย สามารถเรียกร้องขอความยุติธรรมและการคุ้มครองตามกฎหมายได้ เมื่อเกิดการละเมิดสิทธิเหล่านี้ขึ้น
- **สุขภาวะทางจิต:** ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงทางจิตใจ มีทักษะในการเผชิญความเครียดอย่างสร้างสรรค์ และลดพฤติกรรมที่เป็นอันตรายซึ่งส่งผลต่อการเยียวยาฟื้นฟูในระยะยาว
- **การเสริมสร้างศักยภาพหลังอำนาจทางเศรษฐกิจและการศึกษา:** ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถมีรายได้เพียงพอจากแหล่งงานที่ไม่มีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์ ในการตอบสนองต่อความต้องการในด้านต่าง ๆ และผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีโอกาสเข้ารับการศึกษ ฝึกอบรม และ/หรือทำงานเป็นอย่างดี
- **การสนับสนุนทางสังคม:** ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้รับการสนับสนุนจากการมีสัมพันธภาพเชิงบวก สามารถกลับคืนเข้าไปอยู่ในชุมชนที่ปราศจากการเลือกปฏิบัติและแรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ
- **สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ:** ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้ดูแลความต้องการทางด้านสุขภาพของตนเอง และสามารถเข้าถึงความต้องการขั้นพื้นฐาน บริการทางการแพทย์รวมทั้งที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยและมั่นคง

2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในการประเมินตามเครื่องมือ ASO

การติดตามและประเมินผลโดยพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการใช้เครื่องมือ ASO จะช่วยให้ผู้ประเมินสามารถทำความเข้าใจต่อความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ตลอดจนกระบวนการฟื้นฟูได้ดียิ่งขึ้น สามารถจัดลำดับความสำคัญ พร้อมทั้งระบุประเด็นที่เป็นจุดแข็งและความเสี่ยงภายใต้หมวดหมู่ร้องในแต่ละประเด็น นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือ ASO ยังช่วยในการตรวจสอบถึงควมมีประสิทธิภาพของแผนงานการดูแลให้ความช่วยเหลือ ช่วยใน

การให้ข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงแผนงานต่อไป และยังช่วยในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานการดูแลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผ่านในภาวะฉุกเฉินได้อีกด้วย

การประเมินตามแนวทางของเครื่องมือ ASO ควรจะใช้เพื่อวัตถุประสงค์ในการ

- ประเมินความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการฟื้นฟู
- ให้ข้อมูลและจัดลำดับความสำคัญของจุดแข็งและความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ
- ประเมินระดับการทำหน้าที่ทางสังคมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และความเสี่ยงที่อาจทำให้เกิดเป็นผู้เสียหายซ้ำ
- ให้ทิศทางในการวางแผนจัดการรายกรณีและการประเมินผลตามแผนงานการให้ความช่วยเหลือ
- วัดระดับการฟื้นฟูของผู้ผ่านภาวะวิกฤตินับจากการประเมินครั้งแรกไปจนถึงการยุติการบริการ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับแผนงานการให้ความช่วยเหลือต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

การประเมินตามแนวทาง ASO ไม่ควรนำไปใช้เป็น

- เครื่องมือเพื่อประเมินสถานะทางสุขภาพจิต ซึ่งเครื่องมือ ASO อาจแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงต่าง ๆ ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ แต่ไม่ได้ให้การวินิจฉัยถึงโรคต่าง ๆ แต่อย่างใด
- เครื่องมือในการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อค้นหาเด็กและครอบครัวที่จะให้เข้ามาร่วมอยู่ในแผนงานการให้ความช่วยเหลือ แต่เป็นเครื่องมือที่ใช้สำหรับการประเมินผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่กำลังได้รับการบริการอยู่แล้ว
- การประเมินขีดสมรรถนะการทำงานในการวัดผลความสำเร็จของผู้จัดการรายกรณี

3. การฝึกอบรมและการประกันคุณภาพ

- **การฝึกอบรม** | ผู้ประเมินจะต้องผ่านการฝึกอบรมที่ได้มาตรฐาน ASO ของไอเจเอ็ม ก่อนการเริ่มการประเมิน รวมถึงการฝึกอบรมทบทวนอื่น ๆ เพิ่มเติมตามความจำเป็น
- **การนิเทศงาน** | ผู้ประเมินควรได้รับการกำกับดูแลจากผู้นิเทศงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารจัดการ ภายในช่วงสามเดือนแรกของการดำเนินงานประเมิน ซึ่งควรบรรจุรวมอยู่ในแผนงานการทบทวนและให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการให้คะแนนของ ASO ในกรณีนี้ อาจจัดให้มีการทบทวนและนิเทศงานตามความจำเป็นภายหลังจากที่ผ่านช่วงของการนิเทศงานภายในระยะเวลา 3 เดือนแรกแล้ว
- **การปรึกษาหารือ** | ฝ่ายงาน Global Aftercare Department ไอเจเอ็ม พร้อมให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยติดต่อได้ที่อีเมล aftercare@ijm.org
- **กลุ่มฝึกปฏิบัติ** | หน่วยงานต่าง ๆ ควรจัดให้มีกลุ่มฝึกปฏิบัติร่วมกัน ที่สามารถเป็นกลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อนที่จะคอยให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งควรฝึกปฏิบัติอย่างน้อยสองครั้งต่อปีเท่าที่จะสามารถกระทำได้ ทั้งนี้ เพื่อเป็นการเพิ่มพูนความสอดคล้องต่อเนื่องกันในการให้คะแนนการประเมิน ตลอดจนการปรับใช้เครื่องมือให้สอดคล้องกับบริบททางด้านวัฒนธรรมและบริบทอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งกลุ่มเพื่อนร่วมฝึกการปฏิบัตินี้ อาจดำเนินการผ่านการนำเสนอกรณีศึกษา การให้คะแนนในการใช้เครื่องมือ ASO เป็นรายบุคคล และการอภิปรายกลุ่มไปตามเกณฑ์การเลือกในการให้คะแนน

4. แนวทางการดำเนินงาน

4.1 การจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

- ต้องได้รับความยินยอมจากผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินอย่างครบถ้วน (หรือผู้ปกครองในกรณีผู้ผ่านภาวะวิกฤติยังเป็นผู้เยาว์) ก่อนดำเนินการประเมิน ตามภาคผนวก ก.
- ให้ดำเนินการประเมินผ่านการสนทนากับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ในกรณีที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีอายุ 12 ปีหรือน้อยกว่านั้น ควรจัดให้มีผู้ดูแลร่วมอยู่ด้วย) และไม่ควรมองดูเอกสารในระหว่างดำเนินการประเมิน เนื่องจากอาจเป็นการรบกวนทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหลเป็นธรรมชาติ ตามภาคผนวก ข.
- ห้ามมิให้พูดคุยถึงผลคะแนนการประเมินตามเครื่องมือ ASO กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ แต่ควรใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมิน ช่วยในการแจ้งต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้ทราบถึงการปรับปรุงแผนงานการให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ที่ได้แสดงให้เห็นถึงเป้าหมาย จุดแข็ง และความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ รวมถึงการพัฒนาความร่วมมือผ่านการทำงานร่วมกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการปรับปรุงแผน ตามภาคผนวก ก.
- หากมีเครื่องมือการประเมินตนเองไว้อยู่แล้ว ให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำการประเมินด้วยตนเองไปพร้อมกัน ซึ่งจะช่วยให้ข้อมูลเพิ่มเติมต่อการให้คะแนนตามเครื่องมือ ASO อนึ่ง เครื่องมือการประเมิน ASO นี้ ไม่ได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้สำหรับวัตถุประสงค์ในการประเมินตนเอง
- ข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับการประเมินตามเครื่องมือ ASO สามารถจัดเก็บรวบรวมได้จากแหล่งข้อมูลหลายชนิดอื่น ๆ (เช่น ผู้ให้การดูแลผู้ผ่านภาวะวิกฤติ หรือสมาชิกครอบครัว และผ่านการสังเกตการณ์โดยตรง)

4.2 ประเด็นที่เป็นข้อเสนอแนะสำหรับการจัดเก็บข้อมูล ASO

- **ขั้นตอนแรก:** ให้ข้อมูลเพื่อสร้างความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับจุดแข็งและความเปราะบางต่าง ๆ ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติและควรดำเนินการประเมินก่อนการเข้าไปแทรกแซงให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ
- **การยุติการบริการ :** ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้รับการเยียวยาฟื้นฟู หรือมีความต้องการบริการอื่นใดเพิ่มเติม
- **การติดตามผล:** ประเมินว่าการฟื้นฟูของผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะยั่งยืนหรือไม่ (เช่น ดำเนินการประเมินใน 1 ปี นับจากภายหลังจากการยุติการให้บริการ เพื่อพิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ผ่านการเยียวยาฟื้นฟูแล้ว)

4.3 การจัดทำแผนการดูแลให้ความช่วยเหลือโดยใช้เกณฑ์การประเมินตามแนว ASO

แผนการดูแลให้ความช่วยเหลือจะช่วยกำหนดกรอบในการจัดบริการและแนวทางการ

สนับสนุนช่วยเหลือ ที่ผู้ให้บริการสามารถให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมในการเสริมพลังอำนาจที่จะก่อให้เกิดการเยียวยาฟื้นฟูผู้ผ่านภาวะวิกฤติ โดยผ่านการทำงานและการให้ความเห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้ให้บริการกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ซึ่งภายหลังที่ได้ดำเนินการประเมิน ASO ในขั้นตอนแรกเสร็จสิ้นลงแล้ว ผู้ประเมินควรทำงานร่วมกับผู้ให้บริการและผู้ผ่านภาวะวิกฤติเพื่อร่วมกันกำหนดประเภทของการบริการและจัดลำดับความสำคัญของการบริการ ที่จะแก้ไขปัญหาความเปราะบางต่าง ๆ รวมทั้งการตั้งเป้าหมายและพิจารณาถึงจุดแข็งต่าง ๆ ไปพร้อมกันด้วย

5. เกณฑ์การให้คะแนน

5.1 การคำนวณคะแนนประเมินผล

- การให้คะแนนในหมวดหมู่รอง| ผู้ประเมินจะต้องใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพในการให้คะแนนในแต่ละหมวดหมู่รอง โดยมีเกณฑ์วัดระดับความเสี่ยงตั้งแต่ 1 – 4 ซึ่งการให้ค่าคะแนนเท่ากับ 1 ถือเป็นระดับสูงสุดของความเสี่ยง และการให้ค่าคะแนนเท่ากับ 4 เป็นระดับต่ำสุดของความเสี่ยง

คะแนน	คะแนนความเสี่ยง	
4	มีความมั่นคงสูง	ไม่มีหรือมีความเสี่ยงต่ำมาก
3	มีความมั่นคง	มีความเสี่ยงน้อยหรือต่ำ
2	มีความเสี่ยง	มีความเสี่ยงปานกลาง
1	มีความเสี่ยงสูง	สำคัญหรือมีความเสี่ยงสูง

- การให้คะแนนตามหมวดหมู่ | แต่ละหมวดหมู่จะมีการคำนวณโดยเฉลี่ยค่าคะแนนในแต่ละหมวดหมู่รอง ซึ่งค่าคะแนนหมวดหมู่ที่ได้ในระดับ 3.0 หรือสูงกว่านั้น (ในระดับค่าคะแนนตั้งแต่ 1.0 – 4.0) จะถือว่ามีความมั่นคง ที่สะท้อนให้เห็นว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีทักษะและ/หรือทรัพยากรที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหาย
- การคำนวณค่าคะแนนโดยรวม| คะแนนโดยรวมจะคำนวณจากค่าคะแนนโดยเฉลี่ยในแต่ละหมวดหมู่ ซึ่งเป็นไปตามมาตรฐานของไอเจเอ็ม สำหรับค่าคะแนนที่ได้โดยรวมเป็น 3.0 หรือสูงกว่านั้น จะหมายถึงว่า ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้รับการเยียวยาฟื้นฟู และสามารถทำหน้าที่ทางสังคมได้อย่างเป็นที่น่าพึงพอใจโดยมีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ

5.2 แนวทางการให้คะแนนการประเมินผลในภาพรวม

- การใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพ| เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการประเมินสถานการณ์ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติและความเสี่ยงต่าง ๆ ซึ่งมีความสลับซับซ้อนในการใช้เครื่องมือการประเมิน ASO การใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพจะเป็นกระบวนการรวบรวมและพิจารณาถึงข้อเท็จจริงที่มีความสำคัญ เป็นการสะท้อนและการปรึกษาหารือร่วมกับผู้อื่น (เช่น มีระบบการกำกับดูแลให้คำปรึกษา) เพื่อให้เกิดการตัดสินใจที่ดีและได้บันทึกประเด็นสำคัญไว้ในส่วนของการบันทึกย่อในเครื่องมือ ASO เพื่อที่จะใช้สำหรับการสื่อสารถึงเหตุผลในการตัดสินใจนั้น ๆ
- การทำหน้าที่โดยเฉลี่ยเปรียบเทียบกับภาพรวม| ผู้ประเมินควรพิจารณาการทำหน้าที่ทางสังคมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในสถานการณ์ต่าง ๆ ภายในช่วงระยะเวลา 30 วันที่ผ่านมาโดยเฉลี่ย ซึ่งจะมากกว่าการพิจารณาว่าบุคคลกำลังทำอะไรในวันใดวันหนึ่งเพียงอย่างเดียว
- พฤติกรรมที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการ| การให้คะแนนทั้งหมดในการประเมินแบบ

ASO ควรกระทำภายใต้บริบทของประเด็นที่เราพิจารณาว่าเป็นพฤติกรรมที่เหมาะสมกับพัฒนาการ โดยคำนึงถึงอายุและขีดความสามารถของบุคคล

- **การให้คะแนนในด้านที่พกพิงชั่วคราว** ผู้ประเมินควรพิจารณาถึงเป้าหมายของแผนการดูแลให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ในขณะที่ดำเนินการประเมินผู้ที่อาศัยอยู่ในที่พักพิงชั่วคราว เช่น ผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่กำลังอยู่ในความดูแลของที่พักพิงซึ่งได้วางแผนที่จะกลับคืนสู่ชุมชน ทั้งนี้ การประเมินจะต้องพิจารณาไปตามสถานการณ์ของชุมชนที่บุคคลนั้นได้วางแผนที่จะกลับเข้าไปอาศัยอยู่ ณ ชุมชนนั้น
- **การให้คะแนนเมื่อไม่มีข้อมูลหรือมีข้อมูลแต่ไม่ชัดเจน** ผู้ประเมินควรหาข้อมูลให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ ในการประเมินตามหมวดหมู่รองในแต่ละรายการ หากพบว่าไม่มีข้อมูลใดที่ขาดหายไปหรือมีข้อมูลที่ไม่ชัดเจน ผู้ประเมินควรให้คะแนนอย่างระมัดระวัง (เช่น ควรให้คะแนนในระดับที่ต่ำกว่ามากกว่าที่จะให้คะแนนสูงกว่า) การทำเครื่องหมายสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่มีค่าคะแนนเท่ากับ 2.0 หรือในระดับที่ต่ำกว่า จะหมายถึงว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติผู้นั้นจะยังคงมีความเสี่ยงอยู่ภายใต้สถานการณ์ในหมวดหมู่นั้น ๆ

6. แนวทางการประเมินในด้านต่าง ๆ

6.1 หมวดหมู่หลักที่ 1: ความปลอดภัย

ในหมวดหมู่นี้จะเป็นการประเมินความเสี่ยงในด้านความปลอดภัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ยังคงปรากฏให้เห็นในการใช้ชีวิตอยู่ในสังคม เนื่องจากความปลอดภัยและการคุ้มครองถือเป็นปัจจัยสำคัญต่อการเยียวยาฟื้นฟูสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ การที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติยังคงมีความเสี่ยงต่อการประสบกับภัยคุกคามจากการใช้อำนาจโดยมิชอบอย่างต่อเนื่อง จะถือว่าการเพิ่มความเสี่ยงต่อการตกเป็นเหยื่อของอาชญากรรมซ้ำ

เป้าหมาย

ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการคุกคามหรือประสบกับการตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ มีแรงจูงใจและสามารถดำรงชีวิตอย่างปลอดภัยได้

หมวดหมู่รองที่ 1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการล่วงละเมิดหรือการปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การล่วงละเมิดทางกาย:** การใช้กำลังทางกายที่รุนแรงเพื่อที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อร่างกายหรือความทุกข์ทรมานที่เกิดขึ้นจริงหรือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (เช่น ตี กัด เขย่า โยน การวางยาพิษ เผา ทำให้จมน้ำ ทำให้ขาดอากาศหายใจ การขลิบอวัยวะเพศหญิง การทรมาน เป็นต้น)
- **การล่วงละเมิดทางเพศ:** กิจกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ด้วยการใช้กำลัง ช่มชู้ หรือการฉวยประโยชน์จากความไม่สามารถที่จะให้การยินยอม
- **การล่วงละเมิดทางอารมณ์:** พฤติกรรม หรือส่วนใหญ่เป็นการใช้วาจาในการข่มขู่ คุกคาม เหยียดหยาม หรือดูหมิ่นผู้เสียหาย และ/หรือการทำให้ผู้เสียหายขาดโอกาสในการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นตามปกติทั่วไป
- **การปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง:** ความล้มเหลวในการตอบสนองต่อความต้องการทางด้านร่างกายและอารมณ์ ในขณะที่พ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลได้มีวิธีการ ความรู้และความสามารถที่จะเข้าถึงบริการเพื่อที่จะกระทำการนั้น หรือความล้มเหลวในการปกป้องคุ้มครองผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากอันตราย ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพความปลอดภัย สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีและพัฒนาการ

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินประสบการณ์ของการล่วงละเมิดหรือปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง ภายใต้สภาพแวดล้อมปัจจุบันของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (บ้าน ครอบครัว โรงเรียน และชุมชน)
- ควรพิจารณาถึงบริบททางวัฒนธรรมและบรรทัดฐานทางสังคม ซึ่งพฤติกรรมและแนวทางปฏิบัติบางประการอาจถือว่าการกระทำตามบรรทัดฐานทางสังคมและไม่เป็นอันตรายในบริบททางวัฒนธรรมในสังคมนั้น ๆ ทั้งนี้ มีตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติที่สะท้อนถึงความตระหนักต่อบริบททางวัฒนธรรม ได้แก่ การสร้างวินัยทางกาย หรือระดับของการอบรมสั่งสอนเด็ก ในการนี้ ควรคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดของเด็กเป็นหลักในการประเมิน

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินความปลอดภัยของสภาพแวดล้อม (บ้าน ครอบครัวยุติธรรม โรงเรียน และชุมชน) ที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคม

หมวดหมู่รองที่ 2: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการคุกคามของผู้ต้องสงสัย/ บุคคลใด ๆ ที่ตั้งใจจะกระทำให้ตกเป็นผู้เสียหาย

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **ผู้ต้องสงสัย** : บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้กระทำความผิดในการก่ออาชญากรรมต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติในบริบทของการล่วงละเมิดหรือการแสวงหาประโยชน์ ไม่ว่าบุคคลนั้นจะถูกตั้งข้อหา จับกุม ถูกตัดสินลงโทษหรือถูกควบคุมโดยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการ

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- การประเมินแหล่งที่มาและเป้าหมายของการคุกคาม จะพิจารณาจาก:
 - การคุกคามที่อาจเกิดขึ้นจากกระทำโดยตรงจากผู้ต้องสงสัยหรือบุคคลอื่นใดที่กระทำการแทนผู้ต้องสงสัย ซึ่งตั้งใจจะก่อให้เกิดอันตราย
 - การคุกคามที่อาจพุ่งเป้าไปยังผู้ผ่านภาวะวิกฤติโดยตรง หรือไปยังผู้ที่อยู่ในเครือข่ายการสนับสนุนช่วยเหลือผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (เช่น สมาชิกครอบครัว ผู้ดูแล ฯลฯ)
- การประเมินความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการคุกคาม จะพิจารณาจาก:
 - ความใกล้ชิดทางกายของผู้ต้องสงสัยมีต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติ
 - ความจำเพาะของการคุกคาม (ยิ่งเฉพาะเจาะจงมากเท่าใด ก็ยิ่งมีความเสี่ยงสูงเท่านั้น);
 - ความสามารถของผู้ต้องสงสัยที่จะทำการข่มขู่
 - ประวัติการใช้ความรุนแรงของผู้ต้องสงสัย
- ประเมินความสามารถในการรับรู้ถึงการคุกคามความปลอดภัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติและแนวทางการรับมือในลักษณะที่ลดความเสี่ยงภัยในอนาคต

คำแนะนำเพิ่มเติม

สำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคมว่ามีความปลอดภัยจากการคุกคามจากผู้ต้องสงสัยหรือไม่

หมวดหมู่ที่ 3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถระบุและจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยได้

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **สถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย:** เป็นสถานการณ์ที่ทำให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติตกอยู่ในภาวะเสี่ยง (เช่น กู้ยืมเงินจากแหล่งสินเชื่อที่ไม่ปลอดภัย การโยกย้ายถิ่นที่ไม่ปลอดภัย การขาดการอบรมสั่งสอนเด็ก การล่อลวง ฯลฯ)

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินขีดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการระบุถึงสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยพิจารณาว่าบุคคลมีความสามารถในการ:
 - ระบุบุคคลที่ไม่น่าเชื่อถือหรือไม่ปลอดภัยที่อาจหาช่องทางที่จะก่อให้เกิดภัยอันตราย; และ
 - ตระหนักถึงอันตรายหรือสถานการณ์ที่มีความเสี่ยง
- ประเมินความสามารถในการจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยพิจารณาว่าบุคคลมีความสามารถในการ:
 - ปฏิบัติตามข้อแนะนำด้านความปลอดภัยเพื่อหลีกเลี่ยงภัยอันตราย;
 - สามารถบอกถึงการสัมผัสที่ไม่ปลอดภัยและกำหนดขอบเขตพื้นที่ที่ปลอดภัยจากผู้อื่นได้;
 - สามารถจัดทำแผนรักษาความปลอดภัยส่วนบุคคลได้;
 - มีส่วนร่วมและกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่ปลอดภัยกับเพื่อนได้
 - สามารถระบุและติดต่อบุคคลที่ปลอดภัย ภายในชุมชนและกระบวนการยุติธรรม

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 12 ปีหรือต่ำกว่านั้น ให้ประเมินผู้ดูแลแทนเด็ก โดยประเมินผู้ดูแลบนพื้นฐานว่า:
 - มีความตระหนักถึงอันตรายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ;
 - ดำเนินแก้ไขปัญหากับภัยคุกคามต่อความปลอดภัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ
 - ให้การอบรมสั่งสอนและกำหนดขอบเขตในการรักษาความปลอดภัยของเด็กได้

6.2 หมวดหมู่หลักที่ 2: การคุ้มครองทางกฎหมาย

หมวดหมู่นี้จะเป็นการประเมินระดับการคุ้มครองทางกฎหมายที่มีให้กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ซึ่งภายหลังจากที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติประสบกับความรุนแรง การถูกกดขี่ การแสวงหาประโยชน์ และ/หรือการล่วงละเมิดแล้ว จะประเมินว่าผู้เสียหายได้มีความรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนเองและการคุ้มครองภายใต้กรอบของกฎหมาย รวมทั้งการทราบว่ามีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถให้ความช่วยเหลือ เพื่อที่จะสามารถแสวงหาการเรียกร้องในการคุ้มครองสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ได้ โดยถือว่าเป็นองค์ประกอบหลักของความปลอดภัยและการเสริมพลังอำนาจอย่างต่อเนื่อง

เป้าหมาย

ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความรู้เกี่ยวกับสิทธิของตนและการคุ้มครองภายใต้กฎหมาย และสามารถเรียกร้องขอความยุติธรรมและการคุ้มครองตามกฎหมายจากการถูกละเมิดสิทธิต่าง ๆ เหล่านี้ได้

หมวดหมู่รองที่ 1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติตระหนักถึงสิทธิและการคุ้มครองภายใต้กฎหมาย และตระหนักว่าการละเมิดเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **สิทธิ:** ได้รับการคุ้มครองสิทธิหรือผลประโยชน์ตามกฎหมาย

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- **ประเมินผู้ผ่านภาวะวิกฤติว่าสามารถระบุถึง:**
 - องค์ประกอบของประสบการณ์อันเป็นลักษณะของการแสวงหาประโยชน์และที่ไม่เหมาะสม มากกว่าจะถือเป็นความรับผิดชอบของตนเองในภัยอันตรายที่ประสบ (เช่น การถูกปฏิเสธเสรีภาพในการเคลื่อนไหว การละเมิดสิทธิในที่ดินทำกิน การล่อลวงให้ตายใจเพื่อให้พร้อมสำหรับการล่วงละเมิดทางเพศ ฯลฯ)
 - การคุ้มครองต่าง ๆ ที่ได้รับตามกฎหมายในท้องถิ่น (เช่น กฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเงินค่าจ้างอย่างเป็นธรรม สิทธิในการเรียกร้องคำสั่งให้ได้รับการปกป้องคุ้มครองจากผู้กระทำผิด สิทธิในการร้องขอการชดเชยและเยียวยาจากอาชญากรรม สิทธิในการร้องขอรับสิทธิประโยชน์ในการเยียวยาผู้เสียหาย ฯลฯ)
 - คำแนะนำเพิ่มเติม
 - สำหรับเด็กที่มีอายุ 12 ปีและที่ต่ำกว่านั้น ให้ประเมินผู้ดูแลแล้วมีความตระหนักต่อสิทธิและการคุ้มครองตามกฎหมายแทนการประเมินที่เด็ก

หมวดหมู่รองที่ 2: สถานภาพทางกฎหมายของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ หรือสถานะทางเอกสารที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติถือครองอยู่ มีความเสี่ยงน้อยต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในอนาคต

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **สถานภาพทางกฎหมาย:** จุดยืนหรือตำแหน่งแห่งหนของบุคคลอันเกี่ยวเนื่องกับกฎหมาย หมายรวมถึงสิทธิ ข้อผูกพัน อำนาจหรือข้อจำกัดที่บุคคลนั้นมี

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินถึงสถานภาพทางกฎหมายของผู้ผ่านภาวะวิกฤติซึ่งมีส่วนทำให้ระดับของการคุ้มครองหรือความเสี่ยงมีมากขึ้น เช่น:
 - การได้รับการคัดแยกกว่าเป็นผู้เสียหายจากการค้ามนุษย์เพื่อป้องกันมิให้เกิดการส่งกลับที่ไม่ปลอดภัย;
 - สถานะการเป็นพลเมืองหรือสถานะการเข้าเมืองเพื่อให้เข้าถึงบริการชุมชนและ/หรือเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกผลักดันกลับ
 - ได้รับการออกเอกสารสิทธิในที่ดินอย่างเหมาะสม หรือได้รับการสำรวจรังวัดเพื่อแสดงสิทธิในการครอบครองที่ดิน
- พิจารณาว่า การที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้เป็นผู้ครอบครองเอกสารสิทธิที่สำคัญและหนังสือสำคัญประจำตัว (เช่น บัตรประชาชนที่ออกโดยหน่วยงานราชการ หนังสือเดินทาง หนังสือรับรองต่าง ๆ หนังสือรับรองวรรณะ สูติบัตร โฉนดที่ดิน ฯลฯ) นั้นเป็นการเพิ่มการคุ้มครองและลดความเสี่ยงต่อการถูกละเมิดสิทธิในอนาคต

คำแนะนำเพิ่มเติม

- หากปรากฏว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีหรือไม่มีสถานภาพทางกฎหมาย หรือเอกสารสิทธิใดที่ไม่มีผลต่อระดับการคุ้มครอง หรือความเสี่ยงต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ให้พิจารณาให้คะแนนในหมวดหมู่รองนี้เป็นคะแนนเท่ากับ 3

หมวดหมู่เรื่องที่ 3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถร้องขอความยุติธรรมจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนได้

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การละเมิดสิทธิมนุษยชน:** สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานและสิทธิโดยธรรมชาติสำหรับทุกคนโดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ สัญชาติ เชื้อชาติ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนา หรือสถานะอื่นใด และได้รับการยอมรับและคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศ การละเมิดสิทธิมนุษยชนรวมถึงการฝ่าฝืนสิทธิเหล่านี้

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ให้ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม อุปสรรคต่าง ๆ ในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม ซึ่งอาจหมายถึง การถูกเลือกปฏิบัติ การมีค่าใช้จ่ายที่มากเกินไป พ้นกฏอัยในสถานที่ที่ตั้งอยู่ในที่มีระยะทางที่ไกลเกินไป หรือมีปัจจัยอื่น ๆ
- ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงสิทธิที่จะได้รับการมีตัวแทนทางกฎหมายในการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม
- ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้มีสิทธิในการเลือกตั้งสินใจว่าจะเข้าไปมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญาหรือทางแพ่งหรือไม่
- พิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงความพยายามในการไกล่เกลี่ย ประนีประนอมมากกว่าการใช้กระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการ และพิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติเกิดความรู้สึกว่าเรื่องนี้เป็นหนทางหนึ่งที่จะนำไปสู่ผลลัพธ์ที่มีความเป็นธรรม

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 12 ปีหรือต่ำกว่านั้น ให้ประเมินขีดความสามารถของผู้อุปการะเลี้ยงดู ในการเรียกร้องขอความยุติธรรมจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชน ในนามของเด็ก

6.3 หมวดหมู่หลักที่ 3: สุขภาวะทางจิต

หมวดหมู่นี้ เป็นการประเมินสุขภาวะทางจิตของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ซึ่ง เกี่ยวข้องกับการ เยียวยาฟื้นฟูจากประสบการณ์ที่เลวร้าย และ/หรือตัวกระตุ้นให้เกิดความเครียดอัน เนื่องมาจากการที่ประสบกับความรุนแรง การพิจารณาถึงสุขภาวะทางจิตเป็นเรื่องที่สำคัญ อย่างยิ่งและถือเป็นการเสริมพลังอำนาจให้กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ด้วยเหตุที่ต้องรับมือกับ ตัวกระตุ้นที่ทำให้เกิดความเครียดทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนั้น การทำความเข้าใจขั้น พื้นฐานถึงบาดแผลทางใจ อันเป็นผลเนื่องมาจากการมีประสบการณ์ที่เลวร้ายและอาการ วิทยาของบาดแผลทางใจทั่วไป จะเป็นประโยชน์ต่อการประเมินในหมวดหมู่นี้

เป้าหมาย

ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงความมั่นคงทางใจ มีทักษะในการเผชิญกับความเครียดใน เชิงสร้างสรรค์ และสามารถลดพฤติกรรมอันเป็นอันตรายที่ส่งผลต่อการเยียวยาฟื้นฟูใน ระยะยาว

หมวดหมู่รองที่ 1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ปราศจาก ความเสี่ยง

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **พฤติกรรมเสี่ยง:** การกระทำใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพและความ ปลอดภัยของบุคคลนั้นหรือบุคคลอื่น ๆ หรืออาจส่งผลให้บุคคลนั้นต้องสูญเสีย บ้าน งาน และ/หรือการเข้าถึงชุมชนไป (เช่น ความก้าวร้าว การระเบิดความโกรธ การทำร้ายตนเอง พฤติกรรมเสพติดทางเพศ การใช้สารเสพติด ฯลฯ)

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินพฤติกรรมเสี่ยงที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็น ทั้งนี้ แม้ว่าปัจจัยสาเหตุ ความ ตั้งใจหรือแรงจูงใจในการมีพฤติกรรมเสี่ยงนั้น อาจไม่ได้มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการ มีบาดแผลทางใจหรือการถูกละเมิด แต่ควรได้รับการพิจารณาให้รวมไว้อยู่ในการ ประเมินนี้ด้วย ตัวอย่างของพฤติกรรมเสี่ยง ได้แก่:
 - การทำร้ายตัวเอง (เช่น การกรีด ตัด การข่วน โขกศีรษะ วังหนี่)
 - การทำอันตรายผู้อื่น (เช่น ตี ข่วน เตะ กัด)
 - การใช้สารเสพติดที่เป็นอันตราย (เช่น การติดสุรา การเสพยาฯฯ)
- พิจารณาพัฒนาการทางอายุของผู้ผ่านภาวะวิกฤติเมื่อดำเนินการประเมินพฤติกรรม

คำแนะนำเพิ่มเติม

- ในกรณีของเด็กอายุที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนที่พฤติกรรมของ ผู้ดูแลแทนการให้คะแนนที่พฤติกรรมของเด็ก

หมวดหมู่รองที่ 2: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมประจำวันอย่างสร้างสรรค์

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การมีส่วนร่วมในเชิงสร้างสรรค์:** คือการเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในลักษณะที่มีความสอดคล้องต่อเนื่องและสร้างสรรค์

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินขีดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมประจำวันอย่างสร้างสรรค์ ไม่ว่าจะอยู่ในสัมพันธภาพใด ในโรงเรียนหรือที่ทำงาน ในครอบครัวหรือในชุมชน ให้พิจารณาปฏิกริยาที่สามารถพบเห็นได้โดยทั่วไป ในการตอบสนองต่อประสบการณ์ที่เลวร้าย:
 - ปฏิกริยาทางด้านความสัมพันธ์: มีการถดถอยและแยกตัวออกจากผู้อื่น มีความขัดแย้งในความสัมพันธ์ที่เพิ่มมากขึ้น การลดความผูกพันใกล้ชิด ความรู้สึกกลัวที่ท่วมท้นมากขึ้น;
 - ปฏิกริยาทางอารมณ์: มีอารมณ์แปรปรวน ร้องไห้บ่อย โกรธ หงุดหงิด รู้สึกสิ้นหวัง ซึมเศร้า วิตกกังวล ความกลัวในระดับสูง ความรู้สึกมีมโนคติและ/หรือวางแผนที่จะฆ่าตัวตาย
 - ปฏิกริยาทางจิต: มีความยากลำบากในการมีสมาธิจดจ่อกับสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เกิดความสับสน ผันร่าย มีปัญหาเกี่ยวกับความจำ
- ให้พิจารณาว่ามีปฏิกริยาที่แสดงให้เห็นอยู่อย่างต่อเนื่องหรือเป็นครั้งคราว และปฏิกริยานั้นได้ส่งผลกระทบต่อขีดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติต่อการเข้าร่วมในการดำเนินกิจกรรมประจำวันหรือไม่
- พิจารณาถึงบริบทและวัฒนธรรมด้วย เมื่อดำเนินการประเมินปฏิกริยาเหล่านี้ที่มีความหลากหลาย

คำแนะนำเพิ่มเติม

- ในกรณีของเด็กที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนการประเมินไปที่ผู้ดูแลต่อการเข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมประจำวันแทนการประเมินที่เด็ก

หมวดหมู่รองที่ 3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติใช้ทักษะการเผชิญความเครียดในเชิงสร้างสรรค์

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **ทักษะการเผชิญความเครียด:** วิธีการที่บุคคลใช้ในการจัดการกับสถานการณ์ที่ตึงเครียด (เช่น การเขียนบันทึก เทคนิคการกำหนดลมหายใจ สติบำบัด การออกกำลังกาย ฯลฯ)

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินขีดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ในการใช้ทักษะการจัดการกับอารมณ์หรือสถานการณ์ที่มีความยุ่งยากลำบากใจได้อย่างสร้างสรรค์ แทนการใช้ทักษะในเชิงลบ
- ทักษะการเผชิญกับความเครียดในเชิงสร้างสรรค์ ได้แก่:
 - ทักษะการแก้ไขปัญหา
 - ทักษะในการสื่อสารและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในเชิงสร้างสรรค์
 - การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมที่สนุกสนาน ซึ่งช่วยลดความสนใจไปยังความเครียดและความวิตกกังวล
 - การรับรู้ถึงอารมณ์และวิธีการจัดการกับอารมณ์นั้นๆ
- ทักษะการเผชิญกับความเครียดในเชิงลบ ได้แก่:
 - การใช้วิธีการที่เป็นอันตราย;
 - การใช้สารเสพติดที่เป็นอันตราย
 - การทำร้ายตนเอง

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนไปที่ทักษะการเผชิญกับความเครียดของผู้ดูแลแทนทักษะของเด็ก

หมวดหมู่รองที่ 4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงเจตคติและพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **เจตคติที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ:** เป็นความรู้สึกถึงความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นภายในตนเอง ในการที่จะกำหนดและบรรลุเป้าหมายของตนเอง ด้วยความเชื่อที่ว่าเราสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเองได้
- **พฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ:** การแสดงให้เห็นถึงเจตคติที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ ผ่านการตัดสินใจ การกำหนดขอบเขตของความสัมพันธ์ที่เหมาะสม และสามารถใช้ความคิดริเริ่มส่วนบุคคลได้

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินเจตคติและพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ ซึ่งผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นได้ว่า มีความเชื่อและกระทำการต่าง ๆ ไปด้วยความรู้สึกว่าตนเองสามารถเลือกตัดสินใจ สามารถบรรลุถึงเป้าหมายและมีชีวิตที่ดี มีคุณค่าได้
 - **เจตคติที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ** ได้แก่ ความเคารพนับถือในตนเอง ความตระหนักรู้ในคุณค่าของตนเองในเชิงบวก ความรู้สึกในการมีความหวังเกี่ยวกับอนาคต และการรับรู้ถึงความสามารถของตนเอง
 - **พฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลัง** รวมถึง การคิดริเริ่มได้ด้วยตนเอง สามารถพูดเพื่อตัวเองได้ มีความกล้าที่จะพูดคำว่า “ไม่” เมื่อจำเป็น สามารถเลือกตัดสินใจในการวางแผนในอนาคตสำหรับตนเองในเชิงสร้างสรรค์ได้
 - **เจตคติและพฤติกรรมที่ไม่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ** ได้แก่ ความคิดที่จะฆ่าตัวตาย การพึ่งพิงผู้อื่นในการตัดสินใจ และการพึ่งพาผู้อุปการะเลี้ยงดูในด้านความ

ต้องการขั้นพื้นฐานในทุกด้าน

- การพิจารณาถึงเจตคติและพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจอาจเป็นเรื่องท้าทายในการที่จะดำเนินการประเมินในบางวัฒนธรรม ที่พิจารณาว่าการที่กลุ่มบุคคล (โดยเฉพาะผู้หญิงและเด็ก) เลือกที่จะตัดสินใจได้ด้วยตนเอง อาจดูเป็นเรื่องผิดปกติวิสัย แม้ว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะมองถึงครอบครัวและชุมชนของตนเอง เพื่อที่จะตัดสินใจ ให้ประเมินด้วยว่า ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถที่จะปฏิเสธโดยพูดคำว่า “ไม่” ได้หรือไม่ ในยามที่การตัดสินใจของครอบครัวหรือชุมชนนั้นอาจเป็นอันตราย

คำแนะนำเพิ่มเติม

สำหรับเด็กที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนในเจตคติและพฤติกรรมของผู้ดูแลแทน การให้คะแนนในทักษะของเด็ก

6.4 หมวดหมู่หลักที่ 4: การเสริมสร้างศักยภาพทางด้านเศรษฐกิจและการศึกษา

ในหมวดหมู่นี้ จะเป็นการประเมินจุดแข็งและความเสี่ยงทางเศรษฐกิจของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และครอบครัว รวมถึงเป็นการประเมินความก้าวหน้าในการดำรงชีวิตอย่างยั่งยืน โดยพิจารณาว่าความเสี่ยงทางด้านเศรษฐกิจและการขาดการศึกษา รวมถึงการฝึกอบรมทักษะทางอาชีพจะเป็นการเพิ่มความเสี่ยงที่จะตกเป็นหนี้ หรือการมีงานทำที่ไม่ปลอดภัยหรืออาจถูกแสวงหาประโยชน์ นอกจากนี้ ยังสามารถส่งผลกระทบต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติและขีดความสามารถของครอบครัวในการเข้าถึงบริการและทรัพยากรที่ตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานได้ โดยกำหนดหมวดหมู่รองในสามประเด็นแรก ที่ต้องดำเนินการประเมินที่ครอบครัวแทนที่จะประเมินที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ด้วยเหตุผลที่ว่าการบริหารจัดการทางการเงินของครอบครัวจะส่งผลกระทบต่อเสถียรภาพทางการเงินและกระบวนการฟื้นฟูของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

เป้าหมาย

ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความสามารถในการมีรายได้ที่เพียงพอ จากแหล่งงานที่ไม่ มีลักษณะของการแสวงหาผลประโยชน์ในการตอบสนองต่อความจำเป็นต่าง ๆ รวมถึงการที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษา การฝึกอบรมและ/หรือการมีงานทำ

หมวดหมู่รองที่ 1: ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีรายได้ที่เพียงพอจากแหล่งงานที่ไม่แสวงหาผลประโยชน์หรือจากสินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยการผลิต

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **ครอบครัว:** กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน และ/หรือมีการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านอารมณ์ โดยพิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความ เป็นอยู่อย่างเป็นอิสระและพอเพียง โดยที่ครอบครัวอาจมีเพียงแค่ผู้ผ่านภาวะ วิกฤติ (แม้ว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติอาจส่งเงินกลับบ้านไปให้ครอบครัวที่อาศัยอยู่ ณ ที่ อื่น)
- **ความต้องการพื้นฐาน:** ทรัพยากรขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับการมีสุขภาวะทางกายที่ดี เช่น เสื้อผ้า อาหาร น้ำดื่มที่ปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและ สุขภาพที่เพียงพอ เครื่องใช้ในครัวสำหรับการทำอาหารและรับประทานอาหาร มีเชื้อเพลิงสำหรับทำอาหาร
- **งานที่ไม่มีลักษณะของแสวงหาผลประโยชน์:** แหล่งการจ้างงานที่เป็นปราศจาก การกระทำผิดโดยมิชอบ
- **สินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยการผลิต:** สิ่งของที่มีมูลค่าที่บุคคลเป็นเจ้าของ ที่สามารถใช้ ในการผลิตสินค้าหรือสร้างรายได้ เช่น อสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน ปศุสัตว์ อุปกรณ์ การเกษตรและ/หรือสิทธิประโยชน์จากรัฐบาล
- **การเกษตรเพื่อยังชีพ:** กิจกรรมการเกษตรซึ่งแต่ละบุคคลหรือครอบครัวผลิตเพียง พอที่จะเลี้ยงตัวเองและ / หรือครอบครัวของพวกเขา มากกว่าการมีส่วนเกิน สำหรับขาย

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินวิธีการที่ครอบครัวได้ใช้ในการได้มาซึ่งความต้องการขั้นพื้นฐาน จากการมีงานทำที่ไม่มีลักษณะของการแสวงหาผลประโยชน์หรือได้จากการมีสินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยการผลิต
- ประเมินหรือสังเกตการณ์เท่าที่จะสามารถกระทำได้ โดยพิจารณาความต่อเนื่องของแหล่งรายได้ทางการเงิน และความสามารถในการดูแลภาระค่าใช้จ่ายอย่างต่อเนื่องเป็นระยะเวลา 6 เดือน
- พิจารณาถึงความเป็นจริงและข้อจำกัด ในกรณีที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติอาจมีพื้นฐานแต่เดิมมาจากชุมชนที่ยากจนและมีโอกาสทางเศรษฐกิจหรือทรัพยากรทางการเงินที่จำกัด ให้ดำเนินการประเมินจากขีดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการอยู่รอดเติบโตทางด้านเศรษฐกิจภายใต้บริบทของชุมชนของตนเอง
- หากผู้ผ่านภาวะวิกฤติหรือครอบครัวมีแหล่งรายได้ที่เปลี่ยนแปลงไป (เช่น เป็นแรงงานตามฤดูกาลหรือแรงงานอพยพ) ผู้ประเมินควรพิจารณาถึงรายได้ของครอบครัวที่เพียงพอ ในตลอดระยะเวลาหนึ่งปีและวิธีการที่ครอบครัวจัดการกับเวลาในช่วงเวลาออกฤดูกาลการผลิต
- หากผู้ผ่านภาวะวิกฤติหรือครอบครัวมีส่วนร่วมในการเพาะปลูกยังชีพ ผู้ประเมินควรพิจารณาความเพียงพอของทรัพยากร ซึ่งรวมถึงผลผลิตของการทำการเกษตร รวมทั้งรายได้ที่เป็นเงินสดและสินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยการผลิตเพิ่มเติม (ถ้าหากมี)

หมวดหมู่รองที่ 2: ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงทักษะการจัดการทางการเงิน

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **ทักษะการจัดการทางการเงิน:** ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่อย่างเพียงพอ สามารถให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่ผู้อื่น และสามารถจัดการหนี้ได้อย่างปลอดภัย

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินทักษะการจัดการทางการเงินของครอบครัว โดยพิจารณาว่า:
 - ครอบครัวไม่มีรายได้หรือมีหนี้สิน อันเนื่องมาจากพฤติกรรมเสี่ยง เช่น การใช้สารเสพติดหรือติดการพนัน
 - ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีหนี้สิน ซึ่งสามารถชำระหนี้ได้อย่างปลอดภัยและอยู่ในสัดส่วนเหมาะสมกับรายได้ที่เข้ามา เพื่อไม่ให้เกิดอันตรายจากการถูกคุกคามจากการตกเป็นหนี้
 - ผู้ผ่านภาวะวิกฤติหรือครอบครัวสามารถสร้างหลักประกันได้ว่าได้ตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานของตนเองได้ก่อนที่จะให้การสนับสนุนทางการเงินแก่ผู้อื่น

หมวดหมู่ที่ 3: ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงกลไก คุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงินที่ปลอดภัยอย่างเพียงพอ

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **กลไกคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงิน:** การเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในกรณีที่ประสบความยากลำบากทางการเงิน (เช่น การให้ความช่วยเหลือเป็นสิ่งของ การให้กู้ยืมเงินที่ปลอดภัย สินทรัพย์ กลุ่มออมทรัพย์ ธนาคาร ฯลฯ)
- **การสงเคราะห์ในรูปแบบสิ่งของ:** การสนับสนุนช่วยเหลือที่เป็นสิ่งของ ทรัพย์สิน หรือบริการ ที่ไม่ใช่ความช่วยเหลือในรูปแบบของเงิน (เช่น ความช่วยเหลือในด้าน การเดินทาง ศูนย์บริการการดูแลเด็กเล็ก อาหาร หรือบริการต่าง ๆ)

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินผู้ผ่านภาวะวิกฤติและครอบครัว สามารถเข้าถึงความช่วยเหลือในกรณีที่ประสบความเดือดร้อนหรือปัญหาทางการเงินในภาวะฉุกเฉิน โดยพิจารณาถึง:
 - กลไกคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงินนั้น ได้รวมถึง ความช่วยเหลือทางการเงินหรือสิ่งของจากครอบครัวหรือเพื่อนบ้าน สินทรัพย์ โครงการช่วยเหลือต่างๆ ของรัฐบาล ประกันสังคม บัญชีธนาคาร กลุ่มออมทรัพย์ แหล่งกู้ยืมเงินที่ปลอดภัย หรือรูปแบบความช่วยเหลืออื่นใดที่ไม่มีลักษณะของการแสวงหาประโยชน์หรือไม่
 - การพัฒนากลไกคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงิน ได้รวมถึง การให้ความรู้ในการออมเงินเก็บไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็นสำหรับค่าใช้จ่ายที่อาจต้องใช้เงินเป็นจำนวนมาก หรือเป็นค่าใช้จ่ายที่ไม่ได้คาดคิดมาก่อน
- พิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงแหล่งให้การสนับสนุนทางการเงินได้อย่างปลอดภัยหรือไม่ และไม่ทำให้ครอบครัวต้องมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้น
- สำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่มีความสามารถที่จะออมเงิน พิจารณาว่าเขาหรือเธอมีการเข้าถึงกลุ่มออมทรัพย์หรือธนาคารหรือไม่

หมวดหมู่ที่ 4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีส่วนร่วมในการศึกษา การฝึกอบรม และ/หรือการมีงานทำในเชิงสร้างสรรค์

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การมีส่วนร่วมในเชิงสร้างสรรค์:** การเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในลักษณะที่สอดคล้องต่อเนื่องและสร้างสรรค์

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- พิจารณาทั้งความสามารถในการเข้าถึงและแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมในการศึกษา การฝึกอบรมและ/หรือการมีงานทำ:
- อุปสรรคในการเข้าถึงบริการอาจรวมถึง: ระยะทางที่ห่างไกล มีค่าใช้จ่าย คู่สมรสหรือบิดามารดาไม่ยินยอมให้การสนับสนุน หรือเกิดจากปัจจัยอื่น ๆ

- แรงจูงใจที่ไม่ดี อาจสะท้อนให้เห็นได้จากการขาดงาน การมีเจตคติที่ไม่ดี การมีพฤติกรรมในเชิงลบในระหว่างที่อยู่ในสภาพแวดล้อม ณ ที่โรงเรียนหรือที่ทำงาน การขาดความคิดริเริ่มส่วนบุคคล ฯลฯ

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนที่ผู้ดูแลหลักในการเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษา การฝึกอบรม หรือการมีงานทำ
- สำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในวัยเรียน การเข้าไปมีส่วนร่วมในการศึกษาที่สร้างสรรค์ หมายถึง การได้รับการสนับสนุนตามความจำเป็นจากผู้ดูแลในการเข้าถึงการศึกษาและเข้าเรียนในโรงเรียนอย่างต่อเนื่อง
- สำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานที่พักพิงชั่วคราว จะประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคมเพื่อเข้ารับการการศึกษา การฝึกอบรมและ/หรือการมีงานทำ

6.5 หมวดหมู่หลักที่ 5: การสนับสนุนทางสังคม

หมวดหมู่นี้ จะเป็นการประเมินระบบสนับสนุนทางสังคมสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ซึ่งการมีระบบสนับสนุนทางสังคมที่เข้มแข็งจะเป็นการช่วยเพิ่มสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี และช่วยเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้เกิดความรู้สึกว่า ตนเป็นส่วนหนึ่งในสังคม สามารถสานสัมพันธ์เชื่อมโยงกับผู้อื่น และยังเป็นการช่วยให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้เพิ่มโอกาสในการเข้าถึงแหล่งสนับสนุนให้ความช่วยเหลือและทรัพยากรในชุมชนได้อีกด้วย การสนับสนุนทางสังคมเป็นการสร้างสภาพแวดล้อมที่ปกป้องคุ้มครอง เป็นเรื่องสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะได้รับการเสริมพลังอำนาจในระหว่างการเยียวยาฟื้นฟู ดังนั้น ผู้ประเมินควรประเมินทั้งปัจจัยที่มีอิทธิพลทั้งด้านบวกและด้านลบในชีวิตของแต่ละบุคคล

เป้าหมาย

ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้รับการสนับสนุนให้มีสัมพันธภาพในเชิงบวก สามารถดำรงชีวิตอยู่ได้ในชุมชน โดยปราศจากการเลือกปฏิบัติและแรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ

หมวดหมู่รองที่ 1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติรู้สึกว่าการได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ในการสร้างสัมพันธภาพเชิงบวก

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การสนับสนุนทางอารมณ์:** การสนับสนุนทางอารมณ์ในการสร้างสัมพันธภาพเชิงบวก หมายถึง ความรู้สึกของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่สามารถเชื่อมต่อและได้รับการยอมรับจากผู้ที่เสนอให้การสนับสนุนช่วยเหลือหรือมีอิทธิพลต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติในเชิงบวก (ในลักษณะที่ไม่เป็นอันตราย)

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินการดำรงอยู่และการเข้าไปมีส่วนร่วมในสัมพันธภาพเชิงบวก การแสวงหาความช่วยเหลือจากบุคคลที่มีลักษณะไม่น่าปลอดภัย ควรให้คะแนนที่น้อยลง โดยพิจารณาว่า:
 - ในชีวิตของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ย่อมมีบุคคลที่คอยเชื่อมโยงความสัมพันธ์และสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้ตัดสินใจเลือกในการดำเนินชีวิตที่ดี
 - ผู้ผ่านภาวะวิกฤติส่วนใหญ่จะมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับเพื่อนหรือคนอื่น ๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมที่เป็นอันตราย

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่านั้น กรุณาประเมินไปที่ความสัมพันธ์ของผู้ดูแลมากกว่าความสัมพันธ์ของเด็ก

หมวดหมู่รองที่ 2: ครอบครัวได้ให้การสนับสนุนผู้ผ่านภาวะวิกฤติให้มีสุขภาพความเป็นอยู่ที่ดี

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การสนับสนุนจากครอบครัว:** การสนับสนุนจากครอบครัวหมายถึง ระดับการมีส่วนร่วมและการเข้าไปเกี่ยวข้องกับช่วยเหลือให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้มีสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและทางอารมณ์

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินระดับการสนับสนุนทางอารมณ์และการสนับสนุนช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรมจากสมาชิกในครอบครัว โดยพิจารณาว่า:
 - ครอบครัวได้ยอมรับให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้กลับคืนเข้ามาอยู่ร่วมในครอบครัวและให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติเหมือนกับสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ;
 - ครอบครัวช่วยเหลือให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้สามารถตัดสินใจมีทางเลือกในเชิงบวก;
 - ครอบครัวกล่าวโทษผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากการถูกล่วงละเมิด
 - ระดับการสนับสนุนอาจแตกต่างกันไประหว่างสมาชิกในครอบครัว トラบดีที่สมาชิกคนใดคนหนึ่งไม่เป็นอันตราย ทั้งนี้ หากพบว่าสมาชิกอย่างน้อยหนึ่งคนที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพความเป็นอยู่ที่ดีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ควรให้คะแนนที่น้อยลง

คำแนะนำเพิ่มเติม

- หมวดหมู่นี้ จะประเมินครอบครัวมากกว่าบุคคล แต่ในกรณีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อาศัยอยู่ตามลำพัง ให้ประเมินขีดความสามารถในการดูแลตัวเอง

หมวดหมู่ที่ 3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติไม่ถูกเลือกปฏิบัติหรือได้รับแรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **การเลือกปฏิบัติ:** การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม มีอคติ หรือตีตราบุคคลประเภทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งอันเนื่องมาจากความแตกต่างทางเชื้อชาติ ชาติพันธุ์ อายุ เพศ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ชนชั้นวรรณะหรือประสบการณ์การถูกล่วงละเมิด
- **แรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ:** อิทธิพลที่ทำให้บุคคลเปลี่ยนความเชื่อหรือพฤติกรรม ซึ่งส่งผลในเชิงลบโดยตรง (เช่น แรงกดดันให้กลับไปยังสถานที่ที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ แรงกดดันให้เพิกถอนการร้องทุกข์แจ้งความดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด)

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- การเลือกปฏิบัติและแรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ สามารถเกิดขึ้นได้ในหลายระดับ ตั้งแต่ครอบครัว ชุมชน และระบบต่าง ๆ ของรัฐ ตัวอย่างเช่น:
 - ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกันไปตามรูปแบบของการละเมิดที่ประสบ หรือความแตกต่างทางด้านชนชั้นในสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ ฯลฯ
 - ผู้ผ่านภาวะวิกฤติถูกกีดกันออกไปจากการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรในชุมชน และ/หรือการเข้าไปอยู่ร่วมในเหตุการณ์ต่าง ๆ เนื่องจากมีความแตกต่างในชนชั้น เชื้อชาติ ฯลฯ
 - ผู้ผ่านภาวะวิกฤติถูกกดดันให้ยกเลิกการฟ้องคดี
 - ผู้ผ่านภาวะวิกฤติถูกชักชวนให้เข้าไปมีส่วนร่วมในพฤติกรรมที่เป็นอันตรายหรือในการทำงานที่มีลักษณะของการแสวงหาผลประโยชน์

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 3 ปีหรือต่ำกว่านั้น กรุณาให้คะแนนประสบการณ์ของผู้ดูแลมากกว่าประสบการณ์ของเด็ก
- สำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคมว่ามีการเลือกปฏิบัติหรือมีแรงกดดันทางสังคมหรือไม่

หมวดหมู่ที่ 4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและกลไกการสนับสนุนช่วยเหลือด้านต่างๆ ในชุมชน

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **กลไกสนับสนุนช่วยเหลือ:** หมายถึงบริการและทรัพยากรต่าง ๆ ที่มีอยู่ในชุมชน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการเสริมสร้างสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางด้านร่างกาย และอารมณ์ของสมาชิกในชุมชน ซึ่งอาจรวมถึงบริการต่าง ๆ ของรัฐบาล ชุมชนที่มีความเชื่อทางศาสนาเดียวกัน และเครือข่ายการคุ้มครองทางสังคม และยังรวมถึง

การสนับสนุนจากสมาชิกคนอื่นในชุมชนอีกด้วย

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและกลไกสนับสนุนให้ความช่วยเหลือในชุมชน ซึ่งอาจรวมถึงชุมชนที่มีความเชื่อทางศาสนาเดียวกัน การสนับสนุนช่วยเหลือเป็นสิ่งของจากเพื่อนบ้าน ผู้นำท้องถิ่น กลุ่มเพื่อนช่วยเพื่อน และบริการสาธารณะ โดยพิจารณาจาก:
 - ซึ่ดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการเข้าถึงความช่วยเหลือหรือแหล่งทรัพยากร ผ่านเครือข่าย กลุ่มหรือบุคคลใด ๆ ที่อยู่ภายนอกครอบครัว
 - การมีส่วนร่วมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการไปร่วมในกิจกรรมของชุมชน งานเทศกาลประเพณี หรือกิจกรรมทางด้านความเชื่อของชุมชน
 - พิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้เห็นว่าตนเองเป็นสมาชิกส่วนหนึ่งของชุมชนที่อยู่ร่วมด้วยหรือไม่

คำแนะนำเพิ่มเติม

- ในกรณีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคม ในการเข้าถึงแหล่งทรัพยากรและกลไกสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ

6.6 หมวดหมู่หลักที่ 6: สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ

ในหมวดหมู่นี้จะเป็นการประเมินความต้องการขั้นพื้นฐาน ความต้องการในด้านการรักษาพยาบาลและที่อยู่อาศัย ที่มีผลต่อสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และประเมินระดับของแรงจูงใจในการดูแลสุขภาพตนเอง หากสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพไม่ได้รับการดูแลที่ดี อาจมีส่วนที่ทำให้ผู้เสียหายมีความเสี่ยงในด้านอื่น ๆ เพิ่มขึ้นได้ (เช่น “ปัจจัยหลัก” ทำให้เกิดสถานการณ์การค้ำมนุษย์หรือการโยกย้ายถิ่นฐานที่ไม่ปลอดภัย การตกหนักที่เพิ่มขึ้น เป็นต้น)

เป้าหมาย

ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถดูแลความต้องการด้านสุขภาพและสามารถเข้าถึงบริการที่ตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐาน บริการทางการแพทย์ และการมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคงปลอดภัย

หมวดหมู่รองที่ 1: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ได้

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **บริการทางการแพทย์:** การดูแลรักษาที่มีให้กับบุคคลเพื่อวินิจฉัย ป้องกันและ/หรือรักษาอาการบาดเจ็บ ความเจ็บป่วยและอันตรายอื่นใดต่อสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ
- **การเข้าถึง:** ความสามารถในการใช้ทรัพยากรบางอย่าง
- **การแพทย์แผนโบราณ:** ผลรวมของความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติโดยยึดถือตามทฤษฎี ความเชื่อ และประสบการณ์ต่าง ๆ ตามแบบแผนเดิม ที่มีวัฒนธรรมแตกต่างกันไป ไม่ว่าจะอธิบายได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อให้เกิดการรักษาสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันโรค การวินิจฉัยโรค การพัฒนาปรับปรุง หรือการรักษาความเจ็บป่วยทางร่างกายและจิตใจ

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือทางด้านการแพทย์ตรงตามความต้องการในการได้รับบริการทางการแพทย์ที่เฉพาะทาง (ทั้งความต้องการในภาวะปกติที่มีอย่างต่อเนื่องและในกรณีฉุกเฉิน) โดยพิจารณาจาก:
 - ระยะทางในการเดินทางเข้ารับการรักษาพยาบาลจากถิ่นที่อยู่ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่เหมาะสม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่เกิดเหตุฉุกเฉิน
 - ความพร้อมในการให้บริการทางการแพทย์ที่เพียงพอ (เช่น มีแพทย์ประจำอยู่ในสถานพยาบาล มียาในคลังเก็บยา ฯลฯ)
 - ความพร้อมในการเดินทางและมีบุคคลเดินทางไปเป็นเพื่อนร่วมอยู่ด้วยในกรณีที่จำเป็น
- บริการทางการแพทย์ ซึ่งหมายรวมถึงการแพทย์แผนโบราณ ซึ่งผู้ประเมินจะต้องใช้ดุลพินิจทางวิชาชีพในการประเมินว่าการรักษาพยาบาลตามแบบการแพทย์แผนโบราณ

นั้น มีความปลอดภัยและเป็นประโยชน์ต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติหรือไม่ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายใด ๆ โดยไม่จำเป็นอันเนื่องมาจากบริบทในท้องถิ่น

- ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (เช่น มีความพิการหรืออยู่ในภาวะที่เป็นโรคเรื้อรัง) ไม่ควรลดคะแนนลงไปในทันที

คำแนะนำเพิ่มเติม

- ในกรณีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสังคมในการเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่จำเป็น

หมวดหมู่รองที่ 2: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถดูแลสุขภาพตามความจำเป็นได้

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถดูแลสุขภาพพื้นฐานตามความจำเป็นได้ (เช่น โภชนาการ การออกกำลังกาย)
- พิจารณาถึงระดับความรู้ที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติทราบเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่มีอยู่ในพื้นที่ในกรณีที่เจ็บป่วยหรือมีเหตุฉุกเฉิน

โดยพิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติ:

- สามารถลงมือดำเนินการใด ๆ เพื่อให้เข้าถึงบริการทางการแพทย์และรับฟังคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญทางการแพทย์ได้ตามความจำเป็น
- เข้าถึงบริการสุขภาพเชิงป้องกันโรค ถ้าหากมี
- สามารถรักษาความสะอาดและมีสุขอนามัยที่ดี

คำแนะนำเพิ่มเติม

- สำหรับเด็กที่มีอายุ 12 ปี หรือต่ำกว่านั้น กรุณาให้คะแนนการเข้าไปมีส่วนร่วมของผู้ดูแลหลัก ในการดูแลผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ได้รับการตอบสนองต่อความต้องการทางด้านสุขภาพ

หมวดหมู่รองที่ 3: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติเข้าถึงการตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างเพียงพอ

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **ความต้องการขั้นพื้นฐาน:** ทรัพยากรขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับการมีสุขภาวะความเป็นอยู่ทางกายที่ดี เช่น เสื้อผ้า อาหาร น้ำดื่มที่ปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและสุขาภิบาลที่เพียงพอ เครื่องใช้ในครัวสำหรับการทำอาหารและการรับประทานอาหาร เชื้อเพลิงสำหรับทำอาหาร

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- ประเมินระดับความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการเข้าถึงบริการตามความต้องการขั้นพื้นฐาน

- ผู้ประเมินควรใช้ดุลพินิจทางวิชาชีพสำหรับการพิจารณาถึงความต้องการขั้นพื้นฐานของผู้ผ่านภาวะวิกฤติว่าได้รับการตอบสนองอย่างเพียงพอหรือไม่ ภายใต้บริบทที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติอาศัยอยู่

หมวดหมู่รองที่ 4: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่มีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- การมีที่อยู่อาศัยจะถือว่ามีความมั่นคง เมื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีทรัพยากรและ/หรือได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือตามความจำเป็นเพื่อให้ได้มาซึ่งที่อยู่อาศัย และสามารถบำรุงรักษาไว้ได้เป็นเวลาอย่างน้อยสามถึงหกเดือน หรือมีแนวโน้มว่าจะสามารถรักษาไว้ได้อย่างน้อยในระยะเวลาสามถึงหกเดือนข้างหน้า
- ประเมินขีดความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการจัดการความเสี่ยงในการสูญเสียที่อยู่อาศัย ซึ่งความเสี่ยงต่าง ๆ ได้แก่:
 - ความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการชำระค่าเช่าหรือจ่ายภาษี
 - ความขัดแย้งระหว่างบุคคลกับผู้อื่นในสถานที่อยู่อาศัยเดียวกันยังคงมีปรากฏให้เห็น
 - หากผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้อาศัยอยู่ในพื้นที่ทำกินของรัฐบาล อาจมีความเสี่ยงต่อการถูกยึดครองที่ดินอีกครั้ง
 - การตั้งบ้านเรือนอยู่ใกล้กับบ้านของผู้ต้องสงสัย
 - ความสามารถของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการใช้ประโยชน์จากที่ดินที่อาศัยอยู่ (เช่น ใช้ในการทำเกษตรเพื่อยังชีพหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น)
- อาจประเมินให้คะแนนสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติในระดับค่าคะแนนที่สูงได้ แม้ว่าจะอาศัยอยู่กับคนอื่นก็ตาม (เช่น ครอบครัวขยาย นายจ้าง ฯลฯ) ให้ใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพในการประเมินความเสี่ยง

คำแนะนำเพิ่มเติม

- ในกรณีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคมในการมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง

หมวดหมู่รองที่ 5: ที่อยู่อาศัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความปลอดภัยและปราศจากอันตราย

นิยามศัพท์ที่สำคัญ

- **อันตราย:** สถานการณ์ที่อาจก่อให้เกิดภัยอันตรายต่อชีวิต สุขภาพหรือทรัพย์สินในระดับใดระดับหนึ่ง

ข้อพึงพิจารณาในการประเมิน

- พิจารณาว่าในการมีที่อยู่อาศัยที่ปลอดภัยจะมีประเด็นที่เป็นเรื่องของความเหมาะสมทางด้านวัฒนธรรมใดหรือไม่ (เช่น วัสดุที่สร้างเป็นที่อยู่อาศัย จำนวนคนที่อยู่ร่วมใน

การใช้พื้นที่เดียวกัน ฯลฯ) ภายใต้บริบทของสังคมที่กำหนด โดยพิจารณาจาก:

- ความเสี่ยงเกี่ยวกับโครงสร้างทางกายภาพของที่อยู่อาศัยและว่ามีความเสี่ยงต่อความปลอดภัยทางกายภาพหรือไม่
- ความปลอดภัยทางกายภาพของสภาพแวดล้อมโดยรอบที่อยู่อาศัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (เช่น เป็นพื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดน้ำท่วม พื้นที่ที่เสี่ยงต่อการเกิดไฟไหม้ การสัมผัสกับสิ่งปนเปื้อนหรือเป็นพื้นที่ทิ้งขยะ อยู่ใกล้กับสุสานหรือคว้นจากการเผาศพ เป็นพื้นที่ที่มีอุบัติการณ์สูงในการใช้ยาเสพติด กลุ่มอาชญากร และ/หรือมีการค้าประเวณี เป็นต้น)

คำแนะนำเพิ่มเติม

- ในกรณีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่อยู่ในความดูแลของสถานที่พักพิงชั่วคราว ให้ประเมินสภาพแวดล้อมที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติจะกลับคืนสู่สังคมในการประเมินระดับของความปลอดภัยและอันตรายต่าง ๆ

อภิธานศัพท์

การละเมิด: การกระทำโดยเจตนาของการปฏิบัติโดยมิชอบ ซึ่งทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัย สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี ศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์ และพัฒนาการของบุคคล

การเข้าถึง: ความสามารถในการใช้ทรัพยากรบางอย่าง

การเสพติด: การใช้สารที่เป็นอันตราย หรือพึ่งพาเสพติด เช่น แอลกอฮอล์หรือยาเสพติด ที่ผิดกฎหมาย

เพียงพอ: ในจำนวนที่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการขั้นพื้นฐาน

การดูแลช่วยเหลือภายหลังจากพ้นความคุ้มครอง: บริการแบบองค์รวมสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากการถูกล่วงละเมิด ไม่ว่าจะอยู่ในชุมชนหรือที่อยู่อาศัยเป็นฐานในการรับบริการ ซึ่งได้รับการออกแบบมาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการทั้งระยะสั้นและระยะยาว อันเป็นผลมาจากการประสบกับเหตุการณ์การละเมิดหรือมีความเสี่ยงต่อการถูกล่วงละเมิด

ความต้องการขั้นพื้นฐาน: ทรัพยากรขั้นต่ำที่จำเป็นสำหรับการมีสุขภาวะความเป็นอยู่ทางกายที่ดี เช่น เสื้อผ้า อาหาร น้ำดื่มที่ปลอดภัย สิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัยและสุขาภิบาลที่เพียงพอ เครื่องใช้ในครัวสำหรับการทำอาหารและการรับประทานอาหาร เชื้อเพลิงสำหรับทำอาหาร

แผนการดูแลให้ความช่วยเหลือ: แสดงให้เห็นถึงบริการและการสนับสนุนช่วยเหลือที่ผู้ให้บริการดูแลได้เสนอแนะ เพื่อช่วยให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้รับการเยียวยาฟื้นฟู ซึ่งเป็นแผนที่ผ่านการทำงานร่วมกันและเห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้ให้บริการกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

การประทุษร้ายทางเพศต่อเด็ก: การมีกิจกรรมทางเพศกับเด็ก รวมถึงการข่มขืนและ/หรือการมีเพศสัมพันธ์กับเด็ก กิจกรรมทางเพศที่ไม่ใช่การสัมผัสทางกายหรือการร่วมเพศแบบไม่สอดใส่ เช่น การนำเด็กไปร่วมในการดูกิจกรรมทางเพศ การส่งเสริมให้เด็กแสดงออกทางเพศอย่างโจ่งแจ้ง และการทำให้เด็กเข้าถึงสื่อที่มีเนื้อหาทางเพศที่ไม่เหมาะสม²

ชุมชน: กลุ่มคนที่มีความเกี่ยวข้องกันทางสังคม ทางสัมพันธภาพ ทางภูมิศาสตร์และ/หรือทางเศรษฐกิจ (เช่น หมู่บ้าน เพื่อนบ้าน กลุ่มศาสนา และ/หรือผู้นำชุมชนและเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่น)

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์: การกระทำโดยบุคคลใด ๆ เพื่อสำเร็จความใคร่ ได้รับผลประโยชน์ทางการเงินหรือประโยชน์อื่นใด จากการล่วงละเมิดทางเพศหรือแสวงหาประโยชน์ซึ่งบุคคลอื่น ซึ่งคำนิยามนี้ หมายรวมถึง การค้ามนุษย์ในรูปแบบการค้าประเวณีในเชิงพาณิชย์ การค้าประเวณี การค้าประเวณีเด็ก และการล่วงละเมิดทางเพศต่อเด็กในเชิงพาณิชย์

ทักษะการเผชิญความเครียด: กลยุทธ์ที่บุคคลใช้ในการจัดการกับสถานการณ์ที่ตึงเครียด

² Adapted from UNICEF. (n.d.). Break the silence end child abuse [Fact sheet]. Retrieved from [http://www.unicef.org/lac/Break_the_Silence_Initiative-Fact_sheet\(1\).pdf](http://www.unicef.org/lac/Break_the_Silence_Initiative-Fact_sheet(1).pdf)

(เช่น การจดบันทึก เทคนิคการกำหนดลมหายใจ สติบำบัด การออกกำลังกาย ฯลฯ)

การเลือกปฏิบัติ: การปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมหรือมีอคติ หรือตีตรา อันเนื่องมาจากความแตกต่างกันในประเภทของกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เชื้อชาติ ชาติพันธุ์ อายุ เพศ สถานะทางสังคมและเศรษฐกิจ วรณะหรือประสบการณ์การถูกล่วงละเมิด

หมวดหมู่หลัก: เป็นประเด็นของการทำหน้าที่ทางสังคมที่มีความสำคัญต่อการเยียวยาฟื้นฟูสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ไอเจเอ็มมีความเชื่อว่าการประสบความสำเร็จในการทำหน้าที่ทางสังคมในหมวดหมู่แต่ละด้านจะช่วยให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำหน้าที่ในสังคมได้โดยที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหาย

การล่วงละเมิดทางอารมณ์: พฤติกรรม ซึ่งโดยส่วนใหญ่ผ่านทางวาจา ที่ทำให้เกิดการข่มขู่ ข่มขู่ เหยียดหยามหรือดูหมิ่นดูแคลนผู้เสียหาย และ/หรือทำให้ขาดการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นตามปกติ

การสนับสนุนทางอารมณ์: ความสามารถในการให้และรับความดูแลเอาใจใส่ ความเห็นอกเห็นใจและความห่วงใยอย่างแท้จริงต่อบุคคลอื่นที่เรามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องด้วย

เจตคติที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ: ความรู้สึกถึงความเข้มแข็งและความเชื่อมั่นภายในตนเอง ในการที่จะกำหนดและบรรลุเป้าหมาย รวมถึงความเชื่อที่ว่าเราสามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหาของตนเองได้

พฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ: การแสดงให้เห็นถึงเจตคติที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจ ผ่านการตัดสินใจ การกำหนดขอบเขตความสัมพันธ์ที่เหมาะสม และสามารถใช้ความคิดริเริ่มส่วนบุคคลได้

การแสวงหาผลประโยชน์: การกระทำหรือข้อเท็จจริงในการปฏิบัติต่อบุคคลอื่นอย่างไม่เป็นธรรม เพื่อแสวงหาผลประโยชน์จากการทำงานของบุคคลนั้น

ทักษะการจัดการทางการเงิน: ความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่อย่างเพียงพอ สามารถให้การสนับสนุนที่จำเป็นแก่ผู้อื่น และสามารถจัดการหนี้ได้อย่างปลอดภัย

กลไกคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงิน: การเข้าถึงแหล่งทรัพยากรที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในกรณีที่ประสบความยากลำบากทางการเงิน (เช่น การให้ความช่วยเหลือเป็นของขวัญ การให้กู้ยืมเงินที่ปลอดภัย สินทรัพย์ กลุ่มออมทรัพย์ ธนาคาร ฯลฯ)

การบังคับใช้แรงงาน: สถานการณ์ที่บุคคลต้องทำงานผ่านการใช้กำลังบังคับ การฉ้อฉลหรือการบีบบังคับ รวมถึงเงื่อนไขการบังคับใช้แรงงานคล้ายทาส การค้ามนุษย์ในรูปแบบแรงงานบังคับ การค้ามนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงานเด็ก และแรงงานที่ตกอยู่สภาพเงื่อนไขของการเป็นหนี้

ภัยอันตราย: การบาดเจ็บทางร่างกาย การคุกคามอย่างร้ายแรง การข่มขู่ หรือภัยคุกคามอย่างต่อเนื่องของการขับไล่

อันตราย: สถานการณ์ที่ก่อให้เกิดภัยคุกคามต่อชีวิต สุขภาพ หรือทรัพย์สินในระดับใดระดับหนึ่ง

ครอบครัว: กลุ่มคนที่อาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน และ/หรือมีการพึ่งพาซึ่งกันและกันทางด้านเศรษฐกิจและทางด้านอารมณ์ โดยพิจารณาว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความเป็นอยู่อย่างเป็นอิสระและพอเพียง โดยที่ครอบครัวอาจมีเพียงแค่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (แม้ว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติอาจส่งเงินกลับบ้านไปให้ครอบครัวที่อาศัยอยู่ ณ ที่อื่น)

การละเมิดสิทธิมนุษยชน: สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิเสรีภาพขั้นพื้นฐานและสิทธิโดยธรรมชาติสำหรับทุกคนโดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ สัญชาติ เชื้อชาติ สถานะทางเศรษฐกิจและสังคม ศาสนา หรือสถานะอื่นใด และได้รับการยอมรับและคุ้มครองตามกฎหมายระหว่างประเทศ การละเมิดสิทธิมนุษยชนรวมถึงการฝ่าฝืนสิทธิเหล่านี้

การให้ความช่วยเหลือเป็นสิ่งของ: การสนับสนุนช่วยเหลือที่เป็นสิ่งของ ทรัพย์สิน หรือบริการ ที่ไม่ใช่ความช่วยเหลือเป็นตัวเงิน (เช่น ความช่วยเหลือในด้านการเดินทาง ศูนย์บริการ การดูแลสุขภาพ เด็ก เล็ก อาหาร หรือบริการต่าง ๆ)

รายได้: เงินหรือทรัพยากรที่ได้รับมา โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ได้รับเป็นประจำจากการทำงาน หรือได้จากสินทรัพย์ หรือการลงทุน

กระบวนการยุติธรรม: ระบบของการบังคับใช้กฎหมายที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับการจับกุม การดำเนินคดี การต่อสู้ทางคดี การตัดสินคดี และการลงโทษบุคคลที่ต้องสงสัยว่ากระทำความผิดหรือถูกลงโทษตัดสินว่ามีความผิดทางอาญา

สถานภาพทางกฎหมาย: การยืนยันตัวตนหรือตำแหน่งแห่งหนของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานะทางกฎหมาย รวมถึงสิทธิ ข้อผูกพัน อำนาจหรือข้อจำกัดที่บุคคลนั้นมี

บริการทางการแพทย์: บริการดูแลสุขภาพพยาบาลที่จัดให้กับบุคคล เพื่อวินิจฉัย ป้องกันโรค และ/หรือรักษาอาการบาดเจ็บ ความเจ็บป่วยและภัยคุกคามอื่น ๆ ที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพที่ดีทั้งทางกายและทางจิตใจ รวมการแพทย์แผนโบราณ กรณาดูความหมายของการแพทย์แผนโบราณ

แรงจูงใจ: ความปรารถนาและความมุ่งมั่นที่จะกระทำการบางสิ่งบางอย่าง

การปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง: ความล้มเหลวในการตอบสนองต่อความต้องการทางด้านร่างกายและอารมณ์ เมื่อพ่อแม่ผู้ปกครองหรือผู้ดูแลได้มีวิธีการ ความรู้ และความสามารถที่จะเข้าถึงบริการเพื่อที่จะกระทำการนั้น หรือความล้มเหลวในการปกป้องคุ้มครองผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากอันตราย ส่งผลให้เกิดอันตรายต่อสวัสดิภาพความปลอดภัย สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีและพัฒนาการ

แรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ: อิทธิพลที่ทำให้บุคคลเปลี่ยนความเชื่อหรือพฤติกรรม ซึ่งส่งผลในเชิงลบโดยตรง (เช่น แรงกดดันให้กลับไปยังสถานที่ที่ถูกแสวงหาผลประโยชน์ แรงกดดันให้เพิกถอนการร้องทุกข์แจ้งความดำเนินคดีกับผู้กระทำผิด)

งานที่ไม่มีลักษณะของการแสวงหาผลประโยชน์: แหล่งการจ้างงานที่ปราศจากการกระทำผิดโดยมิชอบ

การแสวงหาประโยชน์ทางเพศจากเด็กทางออนไลน์: การผลิตเพื่อวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ทางออนไลน์ ด้วยการแสดงเป็นภาพหรือเสียง (เช่น รูปภาพ วิดีทัศน์ การแสดงสด) ของการทารุณกรรมทางเพศหรือการแสวงหาประโยชน์ทางเพศซึ่งผู้เยาว์ให้แก่บุคคลที่สาม ที่ผู้เสียหายไม่ได้ปรากฏกายให้เห็นซึ่งหน้า เพื่อแลกเปลี่ยนกับการจ่ายค่าตอบแทน ถ้อยคำนี้หมายถึง การแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์ การค้ามนุษย์ในโลกไซเบอร์ และการท่องเที่ยวทางเพศต่อเด็กผ่านเว็บแคม

การล่วงละเมิดทางกาย: การใช้กำลังทางกายที่รุนแรงเพื่อที่จะทำให้เกิดการบาดเจ็บต่อร่างกายหรือความทุกข์ทรมานโดยแท้จริงหรือในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน (เช่น ตี กัด เขย่า โยน การวางยาพิษ เผา ทำให้จมน้ำ ทำให้ขาดอากาศหายใจ การขลิบอวัยวะเพศหญิง การทรมาน เป็นต้น) ซึ่งการล่วงละเมิดทางกายนี้อาจเกิดได้จากการที่บิดามารดาหรือผู้ดูแลแกล้งบอกว่าเป็นอาการที่เกิดจากโรค หรือจงใจทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยต่อเด็ก³

การใช้อำนาจโดยมิชอบของเจ้าหน้าที่ตำรวจ: สถานการณ์ที่บุคคลตกเป็นเหยื่อของการใช้กำลังบังคับ ความรุนแรง หรือการทรมานโดยเจ้าหน้าที่ตำรวจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย หรือเมื่อบุคคลถูกคุมขังในฐานที่กระทำความผิดทางอาญาซึ่งเป็นเท็จ ถ้อยคำนี้หมายถึงรวมถึงความโหดร้ายของตำรวจ การตัดสินใจที่ผิดพลาด การใช้กำลังบังคับโดยมิชอบ และการจำคุกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

การมีส่วนร่วมในเชิงสร้างสรรค์: การเข้าไปมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในลักษณะที่มีความสอดคล้องต่อเนื่องและสร้างสรรค์

สินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยการผลิต: สิ่งของที่มีมูลค่าที่บุคคลเป็นเจ้าของ ที่สามารถใช้ในการผลิตสินค้าหรือสร้างรายได้ เช่น อสังหาริมทรัพย์ ที่ดิน ปศุสัตว์ อุปกรณ์การเกษตรและ/หรือสิทธิประโยชน์จากรัฐบาล

การยึดครองทรัพย์สิน: การบังคับเข้าครอบครองหรือกำกับดูแลที่ดิน หรือการขู่ว่าจะเข้าครอบครองหรือกำกับดูแลที่ดิน โดยบุคคลที่มีสิทธิครอบครองที่ดินโดยชอบธรรมหรือไม่มีสิทธิก็ตาม ซึ่งยึดครองจากบุคคลที่ได้อยู่อาศัยบนที่ดินนั้นเป็นคนแรกอย่างถูกต้องตามกฎหมาย หรือเป็นแหล่งที่มาในการรักษาผืนดินนั้น ถ้อยคำนี้ให้หมายรวมถึง การละเมิดสิทธิในที่ดิน

การส่งกลับ: การส่งบุคคลกลับคืนไปยังประเทศภูมิลำเนา หรือพื้นที่ที่บุคคลนั้นเป็นพลเมือง

การฟื้นฟู: ไอเจเอ็มนิยามความหมายว่า การฟื้นฟูจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำหน้าที่ในสังคมได้ โดยที่มีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหาย ภายใต้งานการดูแลให้ความช่วยเหลือภายหลังพ้นจากความคุ้มครองของไอเจเอ็ม การเยียวยาฟื้นฟูนี้หมายถึง ความพร้อมในการยุติการบริการสำหรับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และได้รับการประเมินจากผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ได้รับการฟื้นฟู โดยได้คะแนนตั้งแต่ 3 หรือมากกว่านั้นขึ้นไป โดยใช้เครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ASO)

³ UNICEF and Maestral International. (2010). Child protection system: Comprehensive mapping and assessment. Retrieved from [http://www.unicef.org/protection/Comprehensive_Toolkit\(3\).xlsx](http://www.unicef.org/protection/Comprehensive_Toolkit(3).xlsx)

การตกเป็นผู้เสียหายซ้ำ: การประสบกับเหตุการณ์ของความรุนแรง การล่วงละเมิด หรือ การแสวงหาประโยชน์อีกครั้งหนึ่ง ไม่ว่าจะเหตุการณ์นั้นจะมีบริบทที่คล้ายคลึงกันกับการตกเป็นเหยื่อเดิมหรือในบริบทที่แตกต่างกันไป

สิทธิ: การคุ้มครองต่าง ๆ หรือสิทธิประโยชน์ที่ได้รับตามกฎหมาย

พฤติกรรมเสี่ยง: การกระทำที่อาจเป็นภัยคุกคามต่อสุขภาพและสวัสดิภาพความปลอดภัยของบุคคลนั้นหรือของบุคคลอื่น หรืออาจส่งผลให้บุคคลนั้นต้องสูญเสียครอบครัว หน้าที่ การงาน และ/หรือการเข้าถึงชุมชน (เช่น ความก้าวร้าว การระเบิดโกรธ การทำร้ายตัวเอง พฤติกรรมทางเพศ สารเสพติด ฯลฯ)

สุขภาพ: ปัญหาเกี่ยวกับการระบายน้ำ สิ่งปฏิกูล และศัตรูพืช และ/หรือคุณภาพน้ำหรืออากาศ

การกำหนดวิถีชีวิตตนเอง: ความสามารถและโอกาสในการเลือกและการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง รวมถึงการตัดสินใจเกี่ยวกับบริการ การสนับสนุน และความช่วยเหลือต่าง ๆ

การล่วงละเมิดทางเพศ: กิจกรรมทางเพศที่ไม่พึงประสงค์ ด้วยการใช้กำลังบังคับ ช่มชู้ หรือ การฉวยประโยชน์จากความไม่สามารถในการให้ความยินยอม

หมวดหมู่รอง: ประเด็นเฉพาะในการทำหน้าที่ภายใต้หมวดหมู่หลักหกประการซึ่งมีความสำคัญต่อการเยียวยาฟื้นฟูของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

การเกษตรเพื่อยังชีพ: กิจกรรมการเกษตรซึ่งบุคคลหรือครอบครัวดำเนินการผลิตอย่างเพียงพอที่จะเลี้ยงชีพตนเองและ/หรือครอบครัวมากกว่าที่จะนำส่วนเกินไปขาย

การใช้สารเสพติด: การใช้ หรือการพึ่งพาสารเสพติดที่เป็นอันตราย เช่น แอลกอฮอล์ หรือ ยาเสพติดที่ผิดกฎหมาย

กลไกสนับสนุนให้ความช่วยเหลือ: บริการและทรัพยากรในชุมชนที่มีส่วนช่วยให้เกิดสุขภาวะที่ดีทั้งร่างกายและทางอารมณ์ของสมาชิกในชุมชน ซึ่งอาจหมายรวมถึง บริการต่าง ๆ ของรัฐ ชุมชนทางด้านศาสนา และเครือข่ายการคุ้มครอง และยังรวมถึงการสนับสนุนช่วยเหลือจากสมาชิกคนอื่นในชุมชนอีกด้วย

ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ: บุคคลที่รอดชีวิตจากวิกฤติหรือความท้าทายที่สำคัญ

ผู้ต้องสงสัย: บุคคลที่มีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าได้กระทำความผิดในการก่ออาชญากรรมต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ในบริบทของการล่วงละเมิดหรือการแสวงหาประโยชน์ ไม่ว่าจะบุคคลนั้นจะถูกตั้งข้อหาอย่างเป็นทางการ จับกุม ถูกตัดสินลงโทษหรือถูกควบคุมโดยหน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมอย่างเป็นทางการ

ความช่วยเหลือที่เป็นรูปธรรม: การกระทำการให้ความช่วยเหลือในลักษณะที่เป็นรูปธรรม (เช่น การให้ยืมหรือให้สินค้า หรือบริการ การให้การปกป้องคุ้มครองหรือการดูแล เป็นต้น)

การแพทย์แผนโบราณ: “ผลรวมของความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการปฏิบัติ โดยยึดถือตามทฤษฎี ความเชื่อ และประสบการณ์ต่าง ๆ ตามแบบแผนเดิม ที่มีวัฒนธรรม

แตกต่างกันไป ไม่ว่าจะอธิบายได้หรือไม่ก็ตาม เพื่อให้เกิดการรักษาสุขภาพ รวมทั้งการป้องกันโรค การวินิจฉัยโรค การพัฒนาปรับปรุง หรือการรักษาความเจ็บป่วยทางร่างกาย และจิตใจ”⁴

บาดแผลทางใจ: การสัมผัสกับความตายที่เกิดขึ้นจริงหรือจากการถูกข่มขู่จะทำให้เสียชีวิต การได้รับบาดเจ็บสาหัส หรือความรุนแรงทางเพศ โดยผ่านประสบการณ์ตรง จากการเป็นพยานรู้เห็นในเหตุการณ์ จากการเรียนรู้จากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสมาชิกในครอบครัวหรือเพื่อน หรือจากการประสบกับเหตุการณ์โดยตรงที่เกิดขึ้นซ้ำ ๆ และลงในรายละเอียดของเหตุการณ์ดังกล่าวนี้อย่างรุนแรง

สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี: สภาวะในการดำรงชีวิตที่ดี

⁴ World Health Organization. (2000). Traditional medicine: Definitions. Retrieved from <http://www.who.int/medicines/areas/traditional/definitions/en>

ภาคผนวก ก. : การดำเนินการประเมินผล

ประเมินสถานการณ์และการทำหน้าที่ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ โดยใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง: ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (แหล่งข้อมูลหลัก) บิดามารดาของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ผู้ดูแลหลัก หรือสมาชิกในครอบครัว และผ่านการสังเกตการณ์โดยตรง ข้อมูลที่จัดเก็บรวบรวมเพื่อบันทึกข้อมูลลงในเครื่องมือ ASO ถือเป็นส่วนหนึ่งในการเยี่ยมบ้านหรือสถานที่ที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติพักอาศัยตามปกติ การสังเกตสภาพแวดล้อมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติโดยตรง รวมถึงการมีปฏิสัมพันธ์ต่าง ๆ และพฤติกรรม เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการประเมิน

การเตรียมการสำหรับการประเมิน

- ทำความคุ้นเคยกับการใช้เครื่องมือ ASO และคู่มือแนวทางการประเมิน การมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหมวดหมู่หลักและหมวดหมู่รองรวมถึงคำจำกัดความเป็นอย่างดี จะช่วยให้ท่านได้มีแนวทางนำไปใช้ในการอภิปรายหารือ ในการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล โดยไม่ต้องดูเอกสาร ซึ่งอาจเป็นการทำให้การสนทนาไม่ลื่นไหลเป็นไปอย่างธรรมชาติ
- ห้ามมิให้พูดคุยกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติเกี่ยวกับคะแนน ASO แต่ให้ใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้จากเครื่องมือ ASO นำไปวางแผนการดูแลให้ความช่วยเหลือเป็นรายบุคคล ตามเป้าหมาย จุดแข็งและความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้แจ้งไว้ และพัฒนาแผนงานร่วมกันกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติ
- ให้ใช้สมุดบันทึกเพื่อจดบันทึก แต่ไม่ควรอ่านจากแบบบันทึกโดยตรง
- ให้ทบทวนจากรายงานการบันทึกการจัดการรายกรณีของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ ถ้าหากมี
- ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีล่ามอยู่ หากมีความจำเป็นต้องใช้ล่าม
- หาสถานที่ที่มีความเป็นส่วนตัว เงียบสงบเพื่อดำเนินการประเมินผล

คำแนะนำสำหรับการได้มาซึ่งความยินยอมของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

- แจ้งข้อมูลเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของการสนทนาและการได้รับความยินยอม
- ดำเนินตามแนวทางปฏิบัติของหน่วยงาน หรือประเด็นพูดคุยตามบทพูด เพื่อให้มั่นใจว่าจะได้รับความยินยอมแจ้งเป็นวาจา ดังนี้:

“เรามาที่นี่ เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่ท่าน ซึ่งเราต้องการทำให้แน่ใจอยู่เสมอว่า ท่านจะรู้สึกที่ได้รับเกียรติในการปฏิบัติต่อท่านด้วยความเคารพและตระหนักถึงงานที่เราจะทำได้ร่วมกันว่ามีคุณค่า ซึ่งการเข้ามามีส่วนร่วมในการให้บริการการดูแลช่วยเหลือภายหลังที่พ้นจากความคุ้มครองโดยสมัครใจ จะเป็นหนทางที่มีคุณค่าสำหรับการเยียวยาและเติบโตขึ้น ซึ่งพวกเราต้องการตรวจสอบให้แน่ใจว่าได้มีการตอบคำถามทุกคำถามของท่าน ทั้งนี้ เราจะเปิดเผยข้อมูลของท่านโดยไม่ได้รับอนุญาตเป็นลายลักษณ์อักษร หากท่านประสงค์ที่จะเราสามารถแบ่งปันข้อมูลของท่านได้ เราจะดำเนินการไปในแนวทางที่ให้เกียรติ เคารพในศักดิ์ศรีของท่านและการเยียวยาท่านอยู่เสมอ องค์กรของเราอาจใช้ข้อมูลที่รวบรวมได้จากการประเมินเหล่านี้ เพื่อช่วยให้เราได้ตัดสินใจว่าเราสามารถจัดบริการให้ความช่วยเหลือ

ท่านให้ดียิ่งขึ้นได้อย่างไร ซึ่งข้อมูลของท่านจะได้รับการเก็บรักษาเป็นความลับ และจะไม่ระบุชื่อของท่านรวมเอาไว้ ทั้งนี้ เราจะช่วยกันทำงานอย่างใกล้ชิดในการกำหนดแผนการดูแลให้ความช่วยเหลือ ซึ่งจะช่วยให้ท่านได้สามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตของท่านในเรื่องที่ท่านประสงค์ที่จะได้รับความช่วยเหลือและการสนับสนุนต่าง ๆ เพิ่มเติม โดยที่เราจะให้ความสำคัญกับเรื่องดังต่อไปนี้ในชีวิตของท่าน ได้แก่ สวัสดิภาพความปลอดภัย การคุ้มครองตามกฎหมาย สุขภาวะทางด้านจิตใจ การเสริมพลังทางเศรษฐกิจและการศึกษา การสนับสนุนทางสังคม และสุขภาวะทางกาย ทั้งนี้ ในการเยียวยาและฟื้นฟูของท่าน ถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในการทำงานร่วมกันของเรา หากท่านมีคำถามหรือข้อสงสัยประการใด กรุณาแจ้งให้เราทราบ”

ข้อพึงพิจารณาในระหว่างการประชุม

- เคารพต่อความเหมาะสมทางด้านวัฒนธรรมที่เหมาะสมในการสบสายตาและพื้นที่ส่วนบุคคล
- ช่วยให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติรู้สึกผ่อนคลาย โดยการทำให้การสนทนาเป็นไปตามธรรมชาติ และมีความเป็นมิตร
- หลีกเลี่ยงการใช้คำถามปลายปิด ใช่และไม่ใช่ ให้ใช้คำถามปลายเปิดเพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูล
- อย่าใช้คำถามนำหรือกดดันให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติต้องให้คำตอบบางอย่าง หากผู้ผ่านภาวะวิกฤติยังไม่พร้อมหรือไม่เต็มใจที่จะตอบคำถาม ให้ข้ามไปยังคำถามต่อไปแล้วค่อยพิจารณากลับมาถามใหม่ในภายหลัง
- ให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถพักหรือหยุดการสนทนาได้ หากพบว่าผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความทุกข์ทรมานทางอารมณ์ จิตใจ หรือร่างกาย ให้ส่งต่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติไปเข้ารับบริการฉุกเฉิน ตามความจำเป็น
- ในตอนท้ายของการสนทนา ให้ทบทวนตรวจสอบหมวดหมู่หลักทั้งหมดทั้งทางด้านในใจ เพื่อให้แน่ใจว่าได้มีการรวบรวมข้อมูลในแต่ละด้านอย่างครบถ้วน
- ให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้ทราบเกี่ยวกับขั้นตอนต่อไปหรือกำหนดนัดหมายในครั้งต่อไป

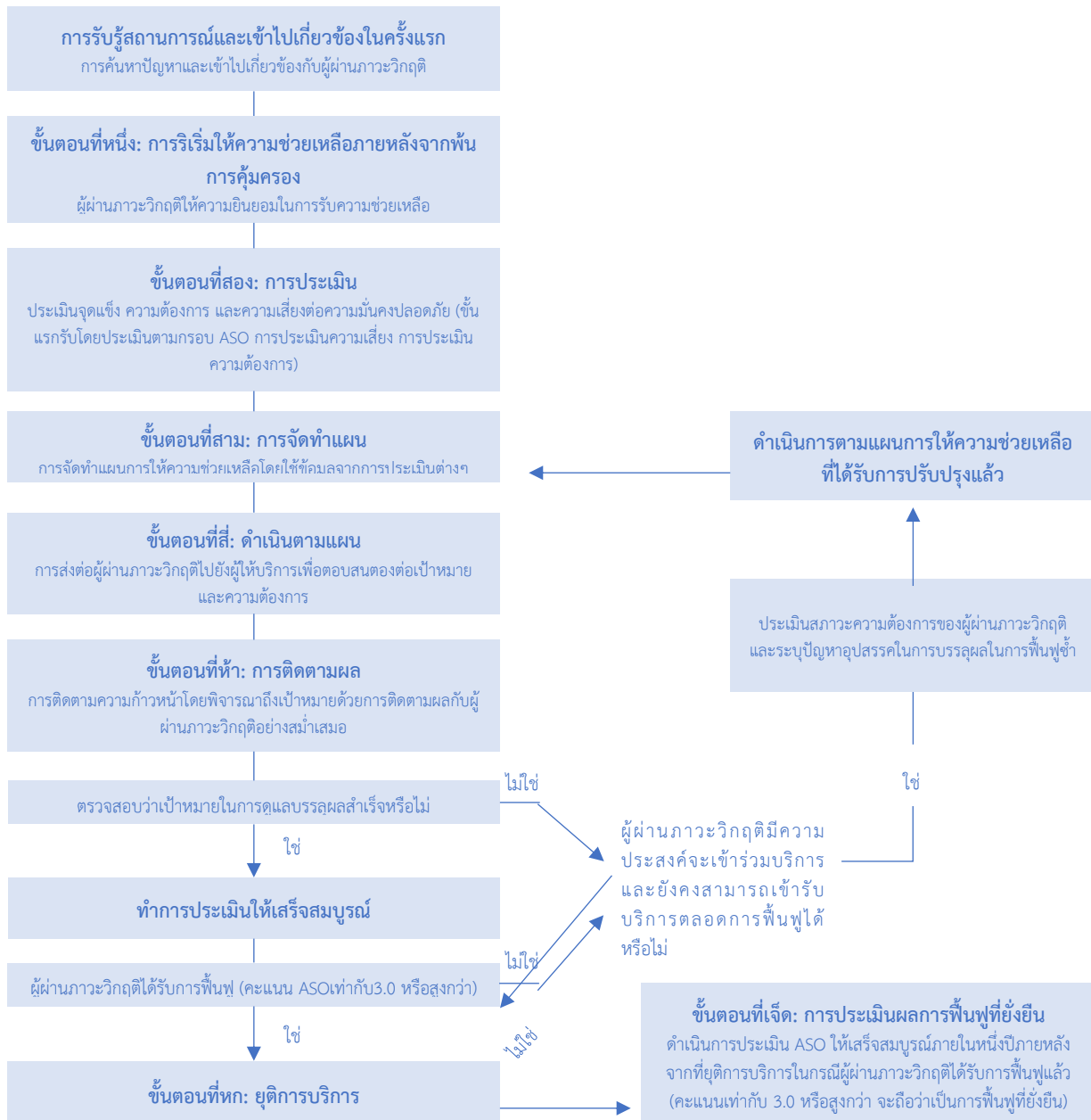
การทำให้การประชุมมีความสมบูรณ์

- ทำให้การประชุม ASO นั้นมีความสมบูรณ์โดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้นับภายหลังจากที่มีการสัมภาษณ์ ในขณะที่ข้อมูลยังมีความสดใหม่ที่ท่านยังสามารถจดจำไว้ในใจได้
- หากพบว่า ข้อมูลที่รวบรวมได้จากผู้ผ่านภาวะวิกฤติและ/หรือแหล่งข้อมูลอื่น ๆ นั้นมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะทำให้การประชุม ASO มีความสมบูรณ์ ให้พิจารณาหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ (ครู นักสังคมสงเคราะห์ที่บ้านพักพิง ฯลฯ) หรือจากบุคคลที่ท่านสามารถรวบรวมข้อมูลได้

ภาคผนวก ข. : การประเมินผลในการจัดการรายกรณีของไอเจเอ็ม

กระบวนการจัดการรายกรณีของไอเจเอ็มจะดำเนินการไปตามแผนภาพของการจัดบริการ โดยเริ่มต้นจากการเข้าไปเกี่ยวข้องกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติในครั้งแรกไปจนถึงการยุติการบริหาร ซึ่งการจัดการรายกรณีที่มีประสิทธิภาพจะเปิดโอกาสให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติได้เข้ามามีส่วนร่วมในการทำงานตลอดระยะเวลาของการฟื้นฟูด้วยการประเมินจุดแข็งและความเสี่ยง ประสานงานบริการเพื่อลดภาวะความเปราะบาง การติดตามความก้าวหน้าในการฟื้นฟู และยุติบริการเมื่อการฟื้นฟูประสบความสำเร็จ

ต้นแบบตามแผนภาพดังต่อไปนี้ แสดงให้เห็นถึงวิธีการจัดการรายกรณีของแผนงานการดูแลให้ความช่วยเหลือภายหลังพ้นจากความคุ้มครองของไอเจเอ็ม และแนวทางการใช้เครื่องมือ ASO ในฐานะที่ได้นำมาใช้เป็นเครื่องมือในการจัดการรายกรณี:



⁵ การประเมินความต้องการระบุถึงความต้องการที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับหมวดหมู่ต่าง ๆ ของเครื่องมือประเมิน ASO และแสดงจุดแข็งของผู้ผ่านภาวะวิกฤติและความต้องการที่สามารถบอกได้ทางวาจา ซึ่งจะเสร็จสิ้นเมื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติเริ่มใช้บริการตามแผนงานการดูแลให้ความช่วยเหลือภายหลังพ้นจากความคุ้มครอง และสามารถให้ข้อมูลที่สำคัญแก่ผู้ประเมินในขั้นตอนแรกของการประเมิน ASO

⁶ แผนการดูแลให้ความช่วยเหลือได้รับการจัดทำเป็นแผนสำหรับรายบุคคลที่สอดคล้องกับเป้าหมาย จุดแข็งและความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติตามที่ได้แจ้งไว้ ซึ่งเครื่องมือประเมิน ASO จะช่วยทำให้ถึงความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ ที่ได้รับไปไว้ในแผนการดูแลให้ความช่วยเหลือในการเสริมพลังอำนาจช่วยให้ผู้ผ่านภาวะวิกฤติเกิดการฟื้นฟู

*แบบจำลองนี้ได้รับการปรับปรุงมาจากรูปแบบการช่วยเหลือเด็กซึ่งเป็นผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากการทารุณกรรมทางเพศของคณะกรรมการช่วยเหลือระหว่างประเทศ (International Rescue Committee's Caring for Child Survivors of Sexual Abuse) (www.rescue.org)



INTERNATIONAL
JUSTICE MISSION

IJM.org

PO Box 58147
Washington, DC 20037
703.465.5495

ขอขอบคุณที่ท่านได้ให้ความสนใจในการใช้เครื่องมือการประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ (ASO) ซึ่งเป็นเครื่องมือการประเมินที่มีความถูกต้องและเชื่อถือได้ สำหรับการวัดผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ และประเมินความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงและการแสวงหาประโยชน์ไปสู่การเยียวยาฟื้นฟู ซึ่งไอเจเอ็ม (IJM) กำหนดนิยามความหมายของการฟื้นฟูว่าจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถทำหน้าที่ในสังคมได้ โดยมีความเสี่ยงน้อยต่อการตกเป็นผู้เสียหาย การประเมินผลจะทำหน้าที่หลักที่สำคัญสองประการคือ: (1) เป็นเครื่องมือสำหรับการจัดการรายกรณีเพื่อค้นหาจุดแข็งและความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ เพื่อช่วยในการวางแผนการให้บริการได้อย่างเหมาะสม และ (2) เป็นเครื่องมือวัดผลกระทบเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพของแผนงานการดูแลช่วยเหลือ โดยการประเมินความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

เรามีความยินดีที่จะแบ่งปันการนำเครื่องมือนี้ไปใช้โดยไม่ค่าใช้จ่าย เนื่องจากเราเชื่อมั่นว่าเครื่องมือ ASO คือ การประเมินที่มีความสำคัญยิ่งต่อการวัดผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นกับผู้ผ่านภาวะวิกฤติและประเมินความก้าวหน้าของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในการเยียวยาฟื้นฟู อย่างไรก็ตาม ในการที่จะใช้เครื่องมือ ASO ให้มีประสิทธิภาพแล้ว มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะต้องนำเครื่องมือไปใช้ได้ อย่างถูกต้อง **ไอเจเอ็มจึงขอให้ผู้ใช้เครื่องมือได้ลงนามในข้อตกลงและยึดถือปฏิบัติตามในการใช้เครื่องมือ ASO :7j'** ข้อตกลงนี้มีไว้เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าทุกองค์กรที่ใช้เครื่องมือ ASO ได้ให้ความเห็นชอบในการดำเนินการตามเครื่องมืออย่างถูกต้อง โดยมีเป้าหมายเพื่อช่วยเหลือเยียวยาผู้ผ่านภาวะวิกฤติจากการใช้ความรุนแรง

หากท่านมีข้อสงสัยประการใด เกี่ยวกับเครื่องมือ ASO หรือประสงค์ที่จะใช้เครื่องมือนี้ กรุณาติดต่อ Department of Global Aftercare ได้ที่อีเมลล์: aftercare@ijm.org

การประเมินผลลัพธ์ผู้ผ่านภาวะวิกฤติ

เป้าหมายของการประเมิน

ประเมินผลเสถียรภาพการทำหน้าที่ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติและระดับของความเสี่ยงต่อการตกเป็นผู้เสียหาย

คำแนะนำ

การทำให้เครื่องมือการประเมินผลนี้เสร็จสิ้นสมบูรณ์ จะขึ้นอยู่กับผลการประเมินของท่านในการทำหน้าที่และการประเมินสถานการณ์ต่าง ๆ ของผู้ผ่านภาวะวิกฤติภายในระยะเวลา 30 วันที่ผ่านมา กรุณาให้คะแนนในแต่ละหมวดหมู่หัวข้อรองในระดับคะแนนจาก 1 ถึง 4 ทั้งนี้ ผู้ผ่านภาวะวิกฤติควรเป็นผู้ให้ข้อมูลในการประเมินผลจำแนกไปตามหมวดหมู่หัวข้อรองในแต่ละข้อ และรวมถึงข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้ดูแลหรือสมาชิกในครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ จากผู้ให้บริการ และ/หรือจากการสังเกตการณ์โดยตรงของผู้ประเมิน ซึ่งควรใช้ดุลยพินิจทางวิชาชีพในการพิจารณาข้อมูลทั้งหมดที่มี เพื่อสะท้อนให้เห็นจุดแข็งหรือความเสี่ยงของผู้ผ่านภาวะวิกฤติในแต่ละหมวดหมู่หัวข้อรอง ซึ่งได้จัดให้มีคู่มือแนวทางการประเมินที่แนบมาพร้อมนี้ เป็นแนวทางในการให้คะแนนและกำหนดประเด็นการประเมินที่เฉพาะ ตัวอย่างแนวทางในการสัมภาษณ์ และแหล่งข้อมูลอ้างอิงอื่นๆ

ข้อมูลทางประชากรของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ		
ชื่อผู้ผ่านภาวะวิกฤติ:		ประเภทของการทารุณกรรมที่ประสบ: ☐ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศในเชิงพาณิชย์ ☐ การทารุณกรรมทางเพศต่อเด็ก ☐ การค้ามนุษย์ในรูปแบบการบังคับใช้แรงงาน ☐ การแสวงหาประโยชน์ทางเพศออนไลน์ ☐ การยึดครองทรัพย์สิน ☐ การใช้อำนาจของตำรวจโดยมิชอบ ☐ อื่น ๆ (กรุณาระบุ)
วันเดือนปีเกิด: (หรือระบุอายุหากไม่ทราบวันเกิด)		
เพศ:		
ประเทศภูมิลำเนา:		
เชื้อชาติ:		
สัญชาติ:		สถานที่ที่มีการล่วงละเมิดเกิดขึ้น (เมือง, ประเทศ):
ภาษาหลัก:		

ข้อมูลการประเมิน		
วันที่ประเมิน:		ระยะเวลาของการประเมิน: (กรุณาระบุระยะเวลาที่การประเมินเสร็จสิ้น) ☐ ณ เวลาที่มีการรับเรื่อง ☐ ณ การยุติการให้บริการ ☐ การติดตามภายหลังจากยุติการให้บริการเป็นระยะเวลา 1 ปี ☐ อื่น ๆ (กรุณาระบุเหตุผล)
เลขที่ (เคส):		
ชื่อและตำแหน่งของผู้ประเมิน:		
หน่วยงาน:		
สถานที่ดำเนินการประเมิน (เมือง, ประเทศ)		

ระดับ:							
1. มีความเสี่ยงสูง		2. มีความเสี่ยง		3. มีความมั่นคง		4. มีความมั่นคงสูง	
หมวดหมู่หลัก	หมวดหมู่รองที่						
ความปลอดภัย	1. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการถูกล่วงละเมิดหรือการปล่อยปละละเลยทอดทิ้ง	1	2	3	4		
	2. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติปลอดภัยจากการคุกคามของผู้ต้องสงสัย/บุคคลใดๆ ที่ตั้งใจจะกระทำให้ตกเป็นเหยื่อซ้ำ	1	2	3	4		
	3. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถระบุ และจัดการกับสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัยได้*†	1	2	3	4		
		คะแนน: (คะแนนรวม/3)					
หมายเหตุ:							
หมวดหมู่หลัก	หมวดหมู่รองที่						
การคุ้มครองทางกฎหมาย	1. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติตระหนักถึงสิทธิและความคุ้มครองภายใต้กฎหมายและพิจารณาเห็นว่าการล่วงละเมิดเป็นเรื่องไม่เหมาะสม*†	1	2	3	4		
	2. สถานภาพทางกฎหมายของผู้ผ่านภาวะวิกฤติ หรือสถานะทางเอกสารที่ผู้ผ่านภาวะวิกฤติถือครองอยู่ มีความเสี่ยงน้อยต่อการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนในอนาคต	1	2	3	4		
	3. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถร้องขอความยุติธรรมจากการถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนได้*†	1	2	3	4		
		คะแนน: (คะแนนรวม/3)					
หมายเหตุ:							
หมวดหมู่หลัก	หมวดหมู่รองที่						
สุขภาพทางจิต	1. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมที่ปราศจากความเสี่ยงได้†	1	2	3	4		
	2. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมประจำวันอย่างสร้างสรรค์ได้†	1	2	3	4		
	3. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติใช้ทักษะการเผชิญความเครียดในเชิงสร้างสรรค์ได้†	1	2	3	4		
	4. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงเจตคติและพฤติกรรมที่ได้รับการเสริมพลังอำนาจทางด้านเจตคติและพฤติกรรม†	1	2	3	4		
		คะแนน: (คะแนนรวม/3)					
หมายเหตุ:							
หมวดหมู่หลัก	หมวดหมู่รองที่						
การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา	1. ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีรายได้เพียงพอจากแหล่งงานที่ไม่แสวงหาผลประโยชน์ หรือสินทรัพย์ที่เป็นปัจจัยผลิตผล	1	2	3	4		
	2. ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติแสดงให้เห็นถึงทักษะการจัดการทางการเงิน	1	2	3	4		
	3. ครอบครัวของผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงกลไกคุ้มครองให้ความช่วยเหลือทางการเงินที่ปลอดภัยอย่างเพียงพอ	1	2	3	4		
	4. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีส่วนร่วมในการศึกษา การฝึกอบรม และ/หรือการมีงานทำในเชิงสร้างสรรค์†	1	2	3	4		
		คะแนน: (คะแนนรวม/3)					
หมายเหตุ:							

*สำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่า 12 ปี กรุณาให้คะแนนผู้ดูแลเด็กแทนเด็ก

†สำหรับเด็กอายุ 3 ปีและต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนผู้ดูแลเด็ก

ระดับ:							
1. มีความเสี่ยงสูง		2. มีความเสี่ยง		3. มีความมั่นคง		4. มีความมั่นคงสูง	
หมวดหมู่หลัก	หมวดหมู่รองที่						
การสนับสนุนทางสังคม	1. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติรู้สึกว่าได้รับการสนับสนุนทางอารมณ์ในการสร้างสัมพันธ์ภาพเชิงบวก+	1	2	3	4		
	2. ครอบครัวให้การสนับสนุนผู้ผ่านภาวะวิกฤติให้มีสุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดี	1	2	3	4		
	3. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติไม่ถูกเลือกปฏิบัติ หรือได้รับแรงกดดันทางสังคมในเชิงลบ+	1	2	3	4		
	4. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงแหล่งทรัพยากร และกลไกการสนับสนุนต่าง ๆ ในชุมชน	1	2	3	4		
		คะแนน: (คะแนนรวม/4)					
บันทึก:							
หมวดหมู่หลัก	หมวดหมู่รองที่						
สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ	1. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถเข้าถึงบริการทางการแพทย์ที่จำเป็นได้	1	2	3	4		
	2. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติสามารถดูแลสุขภาพตามความจำเป็นได้*+	1	2	3	4		
	3. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติเข้าถึงการตอบสนองต่อความต้องการขั้นพื้นฐานที่มีผลกระทบต่อสุขภาพอย่างเพียงพอ	1	2	3	4		
	4. ผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีที่อยู่อาศัยที่มั่นคง	1	2	3	4		
	5. ที่อยู่อาศัยของผู้ผ่านภาวะวิกฤติมีความปลอดภัย และ ปราศจากอันตราย	1	2	3	4		
		คะแนน: (คะแนนรวม/5)					
บันทึก:							

คะแนนการประเมินสุดท้าย ASO
(ใส่คะแนนจากด้านบน)

คะแนน ความปลอดภัย

คะแนน การคุ้มครองทางกฎหมาย

คะแนน สุขภาวะทางจิต

คะแนน การเสริมสร้างศักยภาพทางเศรษฐกิจและการศึกษา

คะแนน การสนับสนุนทางสังคม

คะแนน สุขภาวะความเป็นอยู่ที่ดีทางกายภาพ

รวม: (รวมทั้งหมด)

คะแนนสรุป: (หารด้วย 6)

*สำหรับเด็กที่อายุต่ำกว่า 12 ปี กรุณาให้คะแนนผู้ดูแลเด็กมากกว่าตัวเด็กเอง

+ สำหรับเด็กอายุ 3 ปีและต่ำกว่า กรุณาให้คะแนนผู้ดูแลเด็ก



IJM

INTERNATIONAL JUSTICE MISSION

PO Box 58147
Washington, DC 20037 USA

T 703.465.5495
F 703.465.5499

IJM.org



INTERNATIONAL JUSTICE MISSION เป็นองค์กรระดับสากลที่ช่วยปกป้องคุ้มครองคนจนให้ปลอดภัยจากความรุนแรงทั่วโลกที่กำลังพัฒนา ไอเจเอ็มร่วมมือกับองค์กรภาคีในระดับท้องถิ่นเพื่อช่วยเหลือผู้เสียหายจากความรุนแรง นำอาชญากรไปสู่ความยุติธรรม ฟื้นฟูผู้ผ่านภาวะวิกฤติและเสริมสร้างความเข้มแข็งของกระบวนการยุติธรรม

ได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งใน 10 องค์กรที่ไม่หวังผลกำไร “สร้างความแตกต่าง” จากรายงานข่าวและโลกของประเทศสหรัฐอเมริกา (U.S. News and World Report) ซึ่งรูปแบบการดำเนินงานของไอเจเอ็มที่มีประสิทธิภาพได้รับการยอมรับจากฝ่ายการต่างประเทศสหรัฐอเมริกา สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) และผู้นำทั่วโลก เช่นเดียวกับการให้ความสำคัญโดย Foreign Affairs, Forbes, The Guardian, The New York Times, The Times of India, The Phnom Penh Post, National Public Radio และ CNN ท่ามกลางสื่ออื่น ๆ อีกมากมาย

ข้อความและภาพที่ปรากฏทั้งหมดเป็นลิขสิทธิ์ของไอเจเอ็ม ©2018



